

Antecedents

Decret Llei 7/2024, de 2 de juliol, pel qual s'adopten mesures urgents en matèries de finançament dels sistemes públics de sanejament i de regeneració d'aigües residuals, i de serveis socials

Tram. 203-00001/15

Reg. 230 / Admissió a tràmit de la iniciativa: Mesa del Parlament, 09.07.2024

DOCUMENTACIÓ		Pàgines
Índex de la documentació aportada a l'expedient.		2
1.	Decret Llei 7/2024, de 2 de juliol, pel qual s'adopten mesures urgents en matèries de finançament dels sistemes públics de sanejament i de regeneració d'aigües residuals, i de serveis socials.	3-7
2.	Rebut e-Valisa amb la petició d'inclusió del Projecte de Decret Llei a l'Ordre del dia del Govern.	
3.	Informe justificatiu de la necessitat extraordinària i urgent signat pel secretari general del Departament de Drets Social, de data 18.06.24.	8-10
4.	Memòria general, signada pel secretari general del Departament de Drets Socials, de data 18.06.24.	11-13
5.	Informe econòmic, signat pel director de Serveis del Departament de Drets Socials, de data 19.06.24.	14-15
6	Informe jurídic emès per l'Assessoria Jurídica del Departament de Drets Socials.	16-23
7	Informe justificatiu de la necessitat extraordinària i urgent signat pel director de l'Agència catalana de l'Aigua de data 28.06.24.	24-33
8	Certificat d'existència de crèdit signat per l'adjunt a Gerència per a la Gestió Econòmica i Pressupostària de l'Agència Catalana de l'Aigua.	34-35
9	Correu departament Economia que informa de la no emissió informe de la DG de Pressupost.	36-39
10.	Informe jurídic emès per l'Assessoria Jurídica del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural	40-66
11.	Ordre d'inserció al DOGC	67
12.	Certificat del secretari general del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural sobre la conformitat de la documentació	68

Documentació no transferida.

tem. 203-00001/15

ÍNDEX DE DOCUMENTS

Núm Doc	Títol
Doc 1	DECRET LLEI 7/2024, de 2 de juliol, pel qual s'adopten mesures urgents en matèries de finançament dels sistemes públics de sanejament i de regeneració d'aigües residuals, i de serveis socials.
Doc 2	Rebut e-Valisa amb la petició d'inclusió del Projecte de Decret llei a l'Ordre del dia del Govern
Doc 3	Informe justificatiu de la necessitat extraordinària i urgent signat pel secretari general del Departament de Drets Socials, de data 18.06.24
Doc 4	Memòria general, signada pel secretari general del Departament de Drets Socials, de data 18.06.24
Doc 5	Informe econòmic, signat pel director de Serveis del Departament de Drets Socials, de data 19.06.24
Doc 6	Informe jurídic emès per l'Assessoria Jurídica del Departament de Drets Socials
Doc 7	Informe justificatiu de la necessitat extraordinària i urgent signat pel director de l'Agència catalana de l'Aigua, de data 28.06.24
Doc 8	Certificat d'existència de crèdit signat per l'adjunt a Gerència per a la Gestió Econòmica i Pressupostària de l'Agència Catalana de l'Aigua
Doc 9	Correu departament Economia que informa de la no emissió informe de la DG de Pressupostos
Doc 10	Informe jurídic emès per l'Assessoria Jurídica del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural
Doc 11	Ordre d'inserció al DOGC
Doc 12	Certificat del secretari general del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural sobre la conformitat de la documentació

00005 40724 000230

PARLAMENT DE CATALUNYA
REGISTRE GENERAL

CVE-DOGC-A-24184082-2024

DISPOSICIONS GENERALS**DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA**

DECRET LLEI 7/2024, de 2 de juliol, pel qual s'adopten mesures urgents en matèries de finançament dels sistemes públics de sanejament i de regeneració d'aigües residuals, i de serveis socials.

El president de la Generalitat de Catalunya

L'article 67.6.a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que els decrets llei són promulgats, en nom del rei, pel president o presidenta de la Generalitat.

D'acord amb això, promulgo el següent

DECRET LLEI**Preàmbul**

L'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competències en matèria d'aigües que pertanyin a les conques hidrogràfiques intracomunitàries (article 117) i en matèria de serveis socials (article 166).

L'article 55.1 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, estableix el deure de l'Agència Catalana de l'Aigua de garantir el finançament dels sistemes públics de sanejament, de conformitat amb el que estableix la planificació hidrològica, mitjançant les corresponents atribucions de recursos. L'atribució s'efectua amb afectació de destinació i comprèn les despeses directes de prestació d'aquests serveis i les de reposició i millorament de les infraestructures. Aquest article estableix els criteris per al càlcul dels diferents costos de gestió dels que són objecte de finançament mitjançant les atribucions de recursos esmentades.

Pel que fa al finançament de les despeses directes d'explotació dels sistemes públics de sanejament, la lletra a) de l'apartat 1 d'aquest article 55 regula dos sistemes de càlcul d'aquestes despeses. Un primer sistema que s'estableix en funció que el cost d'explotació directe resulti de manera directa i específica d'un procés selectiu de pública concurrència, cas en el qual l'Agència reconeix la quantitat resultant d'aquest procés; i un segon sistema quan aquest cost directe no resulti d'aquest procés selectiu de pública concurrència, cas en què el valor màxim en concepte de despeses directes d'explotació és el reconegut per l'Agència com a despesa directa d'explotació per a l'exercici immediatament anterior.

D'acord amb l'article 55 bis de la mateixa norma, l'Agència Catalana de l'Aigua pot finançar les despeses d'explotació de les instal·lacions de regeneració d'aigües residuals gestionades pels ens gestors de sistemes públics de sanejament si aquestes han estat executades en compliment de la planificació hidrològica o si l'Agència constata que aquesta regeneració comporta una millora en la disponibilitat o garantia hidrològica o afavoreix l'assoliment dels objectius ambientals establerts a la planificació hidrològica. L'apartat 2 d'aquest article estableix que aquest finançament es duu a terme per mitjà d'una atribució de fons en els mateixos termes que l'article 55 esmentat.

L'actual disposició addicional quarta bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, introduïda per l'article 148.14 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, va permetre introduir un increment en els valors atribuïts a les administracions que es troben sotmeses al supòsit de l'article 55.1.a.2) del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, per tal d'actualitzar-ho a l'any 2020.

Aquesta modificació va ser necessària per tal d'adaptar l'actualització dels imports a les necessitats reals de finançament dels ens gestors dels sistemes públics de sanejament en alta, però no va ser suficient, ja que a conseqüència de l'escalada de preus que es va produir a l'estiu de l'any 2021, que va afectar el preu del gas

00006 4.07.24 000230

CVE-DOGC-A-24184082-2024

natural, del petroli, de l'energia i de les matèries primeres i bens intermedis, va resultar imprescindible una intervenció normativa urgent per assegurar el manteniment de la prestació del sistema públic de sanejament en alta a Catalunya i garantir la seva viabilitat econòmica. Així, el Decret Llei 11/2022, de 30 d'agost, d'autorització d'atribucions extraordinàries de recursos per fer front a l'increment de les despeses directes d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta durant els exercicis 2022 i 2023, va autoritzar a l'Agència Catalana de l'Aigua per realitzar atribucions de recursos de caràcter extraordinari amb aquesta finalitat, si bé les va acotar als exercicis 2022 i 2023, i va disposar de manera expressa que les referides atribucions de recursos no s'havien de prendre en consideració en la determinació del cost directe d'explotació corresponent als exercicis 2024 i següents. Aquesta temporalitat es recolzava en la consideració que la variabilitat dels preus energètics, de reactius i bens immobles seria temporal i que el mercat es normalitzaria a preus anteriors. La realitat econòmica mostra que, tot i produir-se una certa estabilització en els increments de preus, aquests no han retornat als valors anteriors a 2021.

Així les coses, les actuals circumstàncies del mercat i l'increment generalitzat dels preus així com l'impacte de la inflació, ha causat una gradual disminució de la capacitat econòmica i d'actuació dels ens gestors dels sistemes públics de sanejament en alta. Aquesta situació, que s'ha mantingut sostinguda en el temps, està generant un risc concret d'afectació greu a la prestació del servei. L'increment de cost d'operació experimentat queda justificat, d'una banda, per la variació experimentada per l'IPC entre maig de 2020 i maig de 2024 que es concreta a Catalunya en un 19,7% i, d'altra banda, en l'increment del cost observat en licitacions de serveis d'operació realitzades per altres administracions que presenten valors pròxims al 30%.

Aquest increment de cost d'operació és especialment greu si es té en compte que els sistemes públics de sanejament afectats són 133 depuradores d'aigües residuals, d'un total de 554 que hi ha a Catalunya, que afecta a 2.420.359 habitants equivalents, i que són gestionats per 32 ens gestors. A més, bona part dels sistemes públics de sanejament en alta afectats es troben en zones costaneres i en zones especialment afectades per la sequera, per la qual cosa resulta que imprescindible e inajornable que el seu abocament es produeix en les condicions adequades sense afectar la qualitat d'un recurs imprescindible com l'aigua, la qual cosa a dia d'avui no es pot garantir sense corregir el desequilibri econòmic dels esmentats ens gestors. Així mateix, en determinats sistemes que aboquen a lleres especialment afectades per la sequera i a aquells que poden afectar posteriors captacions d'aigua per a ús de boca se'ls va demanar un esforç suplementari per a garantir la qualitat de les masses d'aigua i el subministrament d'aigua potable.

L'adequat tractament de les aigües residuals, a més, és requisit per tal de no frustrar les possibilitats de reutilització de l'aigua tractada i regenerada. La possibilitat d'ús d'aquesta aigua permet alliberar aigua de millor qualitat per atendre a usos prioritaris i que requereixen d'una major qualitat com és l'aigua de consum humà i bany. L'aigua és un bé escàs, que per la qual cosa no es pot malbaratar menys en un context de canvi climàtic.

Aquestes dades evidencien la vinculació existent entre disposar dels fons indispensables per la prestació eficient del servei i la seva insuficiència amb el corresponent col·lapse del servei i les correlatives conseqüències negatives per la salut de les persones el medi ambient. Per tant, aquest risc de fallida en la prestació de servei esmentat i les conseqüències que se'n poden derivar, constitueix, per tant, el pressupòsit d'urgent i extraordinària necessitat per a l'adopció, mitjançant Decret Llei, d'acord amb el previst a l'article 38 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, de la mesura consistent en la previsió d'unes atribucions de fons extraordinàries als ens gestors dels sistemes públics de sanejament en alta i de les instal·lacions públiques de regeneració d'aigües residuals a fi de sufragar l'increment de les despeses directes d'explotació durant l'exercici 2024.

D'altra banda, en matèria de serveis socials aquest Decret Llei té per objecte la modificació d'alguns preceptes de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials i de la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència, per introduir nous preceptes que permeten, quan sigui adequat per raó de la naturalesa de la infracció i la gravetat dels fets, sancionar amb la pèrdua de l'acreditació i la prohibició d'obtenir-la de nou, per un període de dos anys en el cas de les infraccions greus, i per un termini superior als dos anys per les molt greus. Paral·lelament, s'incorporen amb rang reglamentari entre els criteris d'acreditació, el de no haver estat sancionat amb aquestes noves sancions que s'introdueixen.

Atesa la immediatesa de la finalització, el 5 d'agost de 2024, del termini inicial de quatre anys que preveia l'apartat segon de la disposició transitòria del Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert social i gestió delegada de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública resulta necessari adequar el règim sancionador en matèria de serveis socials i en matèria d'infància i adolescència i establir la incidència que aquests règims sancionadors han de tenir en el procés d'acreditació de les entitats proveïdores de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública.

D'altra banda, s'inclou també una modificació de la disposició addicional segona del Decret Llei 2/2023, de 17 d'octubre, de mesures extraordinàries de caràcter social. Aquesta disposició addicional preveu que les entitats de serveis socials d'iniciativa privada acreditades que a l'entrada en vigor d'aquest Decret Llei estaven prestant

serveis socials de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, en virtut de convenis, resolucions o altres instruments jurídics amb finançament públic, han de passar a prestar els serveis sota el règim jurídic del concert social, mitjançant un acord de provisió directa abans del 18 d'octubre de 2025. Atesa la situació d'incertesa que aquesta provisió ha generat, no només entre les entitats que han de demanar la seva acreditació per poder passar al règim de concert sinó, especialment, entre les persones usuàries dels serveis i les seves famílies, la modificació que ara es proposa vol clarificar que la no-acreditació d'alguna d'aquestes entitats o la no participació en el procés de passi a provisió directa, no perjudicarà les persones usuàries, de manera que, tot i que l'entitat no podrà rebre noves assignacions, no impedirà que les persones que ja hi son ateses hi puguin romandre.

En ús de l'autorització que concedeix l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern;

A proposta del conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural i del conseller de Drets Socials, i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article 1

Import dels recursos per a finançar el cost directe d'explotació dels sistemes públics de sanejament i de regeneració d'aigües residuals durant l'exercici 2024 en el supòsit que no resulti d'un procés de pública concurrència

L'import de les atribucions de recursos en concepte de cost directe d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta en el supòsit regulat per a l'article 55.1.a.2 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, i l'import de les atribucions de recursos en concepte de cost directe d'explotació de les instal·lacions de regeneració d'aigües residuals en el mateix supòsit, per a l'exercici 2024, és el resultant d'incrementar en un 15% l'import certificat i validat per l'Agència Catalana de l'Aigua com a despesa directa ordinària d'explotació per a l'exercici 2023.

Article 2

Modificació de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials

2.1 S'afegeix una lletra e) a l'article 99.2 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, amb el text següent:

"e) Pèrdua de l'acreditació i/o prohibició d'obtenir-la per un període de fins a dos anys."

2.2 S'afegeix una lletra f) a l'article 99.3 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, amb el text següent:

"f) Pèrdua de l'acreditació i/o prohibició d'obtenir-la per un període d'entre dos i quatre anys"

Article 3

Modificació de la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència

S'afegeix un apartat 3 a l'article 161 de la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència, amb el text següent:

"3. Addicionalment a les sancions previstes en les lletres b i c de l'apartat 1 d'aquest article, quan resulti adequat a la naturalesa de la infracció i proporcionat a la seva gravetat, es pot imposar la pèrdua de l'acreditació i la prohibició d'obtenir-la de nou per un període de fins a dos anys en les infraccions greus, i d'entre dos i quatre anys per les molt greus."

Article 4

Modificació del Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert social i gestió delegada en la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública

4.1. Es modifica la lletra e de l'apartat 1 de l'article 8 del Decret 69/2020, de 14 de juliol, que queda redactat

de la manera següent:

"e) No haver estat sancionades amb caràcter executiu, administrativament o penalment, ni l'entitat ni els seus representants legals i responsables, amb una sanció que comporti la inhabilitació per a l'exercici de l'activitat o la pèrdua o prohibició d'obtenir l'acreditació, durant el període establert a la sanció."

4.2. Es modifica l'apartat 2 de l'article 8 del Decret 69/2020, de 14 de juliol, que queda redactat de la manera següent:

"8.2 El requisit de no haver estat sancionat, que preveuen els apartats f) i g) de l'article 8.1 és exigible fins que hagin transcorregut els terminis de prescripció de les sancions legalment previstos, s'hagi fet efectiva la sanció i s'hagin aplicat les mesures correctores prescrites per l'administració pública competent."

4.3. Es modifica l'apartat 2 de l'article 12 del Decret 69/2020, de 14 de juliol, que queda redactat de la manera següent:

"12.2 Respecte a l'incompliment dels requisits d'acreditació que preveuen els apartats f) i g) de l'article 8.1, només es pot revocar l'acreditació si s'han resolt anticipadament o si no s'han prorrogat dos o més concerts o gestions delegades, no s'ha fet efectiva la sanció i no s'han aplicat les mesures correctores prescrites per l'administració pública competent."

Article 5

Modificació del Decret Llei 2/2023, de 17 d'octubre, de mesures extraordinàries de caràcter social

S'afegeix un paràgraf tercer a la disposició addicional segona del Decret Llei 2/2023, de 17 d'octubre, de mesures extraordinàries de caràcter social, amb la redacció següent:

"Les entitats a les quals es refereix el paràgraf primer, que no disposin de l'acreditació o no passin a formalitzar el concert en el termini que es preveu en aquesta disposició addicional, a partir del compliment d'aquest termini no podran rebre assignacions de noves persones usuàries a càrrec del la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, tot i que per garantir l'interès de les persones usuàries que tinguin assignades en aquell moment, podran seguir atenent-les."

Disposició transitòria

Les modificacions previstes a l'article 4 d'aquest Decret Llei son d'aplicació a les resolucions d'acreditació que es dictin a partir de l'entrada en vigor d'aquest Decret Llei.

Disposició final primera

Les previsions d'aquest Decret Llei que afecten normes de rang reglamentari no alteren aquest rang, que és manté.

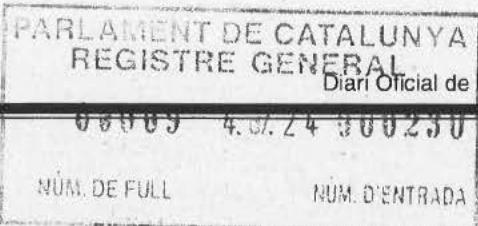
Disposició final segona

Entrada en vigor

Aquest Decret Llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tota la ciutadania a la qual sigui aplicable aquest Decret Llei cooperi a complir-lo i que els tribunals i les autoritats a qui pertoquei el facin complir.

Barcelona, 2 de juliol de 2024

Pere Aragonès i Garcia

President de la Generalitat de Catalunya

David Mascort Subiranas

Conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Carles Campuzano i Canadés

Conseller de Drets Socials

(24.184.082)

Informe justificatiu de la necessitat extraordinària i urgent del projecte de decret llei de modificació de les condicions d'acreditació i de canvis en l'àmbit de les entitats col·laboradores

1. Presentació

L'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, estableix que els projectes de Decret llei han d'anar acompanyats, entre d'altres documents, amb un informe que justifiqui la seva necessitat extraordinària i urgent i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar.

El Departament de Drets Socials ha elaborat un projecte de Decret llei que té per objecte establir diverses previsions addicionals pel que fa a la incidència del règim sancionador en matèria de serveis socials i d'infància i adolescència, en el sistema d'acreditació de les entitats proveïdores de serveis socials especialitzats, per tal de donar una resposta adequada a la incidència que les sancions que s'imposen en aquestes matèries han de tenir en el procés d'acreditació, en funció de la naturalesa dels fets i la seva gravetat. Igualment s'introdueix una mesura addicional per protegir l'interès de les persones usuàries dels serveis socials, quan l'entitat a la qual hagin estat assignats passi a no tinguí l'acreditació exigible o no disposi d'un instrument vigent per a la provisió del servei.

2. Context normatiu en què s'insereix la proposta

La proposta contempla introduir canvis en les següents normes:

- Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.
- Llei 14/2020, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència.
- Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert social i gestió delegada en la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública.
- Decret llei 2/2023, de 17 d'octubre, de mesures extraordinàries de caràcter social.

3. Justificació de la necessitat extraordinària i urgent de les mesures exposades.

El Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert social i gestió delegada de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública va entrar en vigor el dia 5 d'agost de 2020 (20 dies després de la seva publicació al DOGC).

L'apartat segon de la disposició transitòria d'aquest Decret estableix que les entitats de serveis socials privades acreditades per prestar serveis de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, en virtut de les resolucions dictades pel departament competent en matèria de serveis socials durant els exercicis 2017, 2018, 2019 i 2020, així com les institucions col·laboradores d'integració familiar acreditades a l'empara del Decret 337/1995, de 28 de desembre, sobre l'acreditació i el funcionament de les institucions col·laboradores d'integració familiar i de les entitats col·laboradores d'adopció internacional, mantenen la seva condició i segueixen acreditades per ser entitats proveïdores de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública en

el règim jurídic que regula aquest Decret, durant el període de quatre anys a comptar de la seva entrada en vigor, prorrogable tàcitament cada dos anys, fins a un màxim de 10 anys. Un cop transcorregut aquest termini, cal iniciar un nou procediment d'acreditació.

És a dir, en data 5 d'agost de 2024, expira el termini inicial de vigència de 4 anys de l'acreditació prevista en aquesta via excepcional prevista a l'esmentada disposició transitòria. La proximitat d'aquest termini i el fet que aquesta previsió afecta la majoria d'entitats que estan sota el paraigua del concert social a l'empara del Decret 69/2020, fan necessària la modificació urgent de les condicions en què les sancions poden afectar al procés d'acreditació, a la vista de les potencials contradiccions existents en la normativa actual. Cal garantir que els efectes d'una sanció en matèria de serveis socials o en matèria d'infància i adolescència pugui tenir en la possibilitat d'obtenir una nova acreditació s'adeqüi a la naturalesa de la infracció i a la gravetat dels fets.

Més concretament, per una banda es tipifiquen noves sancions que comporten que una entitat perdi l'acreditació o estigui sotmesa a una prohibició temporal d'obtenir-la; per l'altra, es modifiquen les causes en les que una sanció en matèria de serveis socials o d'infància i adolescència pot impedir el procés d'acreditació d'una entitat. En concret, no es podrà acreditar si ha estat sancionada amb caràcter executiu, administrativament o penalment (ni l'entitat ni els seus representants legals i/o responsables), amb una sanció que comporti la inhabilitació per a l'exercici de l'activitat o la pèrdua i/o prohibició d'obtenir l'acreditació, durant el període establert a la sanció (art. 8.1.e del decret 69/2020). Finalment, s'adequa l'article 8.2 del Decret 69/2020 i també el règim de revocació de les acreditacions (art. 12.2 del Decret 69/2020) a la nova redacció de l'article 8.1.e) del Decret 69/2020.

La immediatesa del termini per tal de que les entitats vagin adaptant els processos d'acreditació fa necessari clarificar tots els termes descrits amb anterioritat.

Per tant, aquestes mesures s'haurien d'adoptar de manera urgent atès que el dia 5 d'agost de 2024 expira el termini de 4 anys per tal de que les entitats prestadores de serveis socials especialitzats hagin regularitzat la seva situació contractual via l'acreditació i posterior concertació, si escau. Tot i que hi pot haver pròrrogues tàcites de 2 anys (fins a 3), interessa clarificar els dubtes associats a l'impacte de les sancions sobre l'acreditació i que les entitats abordin aquest deure de la manera més ràpida i efectiva possible.

Pel que fa a la modificació del Decret Llei 2/2023, de 17 d'octubre, de mesures extraordinàries de caràcter social es du a terme a la vista de la possibilitat que, un cop acabi el termini de dos anys contemplat per la disposició addicional segona del l'esmentat Decret Llei, pugui romandre un cert nombre de persones usuàries ocupant places en entitats col·laboradores que no hagin pogut o no hagin volgut acreditar-se i passar al règim de concert social. Buscant la preservació màxima de l'interès i del benestar de les persones que puguin ocupar aquestes places a octubre de 2025 i per tal d'evitar el trasllat de persones fràgils a d'altres entitats acreditades i sota el règim del concert, es proposa declarar tals places a extingir, permetent que les persones usuàries que ja hi siguin assignats puguin romandre en el mateix centre residencial fins que, per voluntat pròpia, decideixin canviar de centre residencial o, si escau, fins que es produeixi el decés.

En la redacció del Decret Llei 2/2023, de 17 d'octubre, no s'havia tingut en consideració la possibilitat que a 18 d'octubre de 2025 quedessin persones usuàries ocupant places d'entitats

col·laboradores no acreditades i, a la vista de que aquesta és una possibilitat factible, cal esmenar el Decret Llei de manera urgent per donar seguretat i estabilitat a la situació de les persones que es troben en aquesta situació i a les seves famílies, que així deixarien d'estar en una situació d'incertesa per la possibilitat d'haver de traslladar de manera forçosa persones grans d'un centre residencial a un altre.

Pel que fa a la modificació del Decret Llei 2/2023, tot i que el termini per tal de que les entitats hagin passat del règim de col·laboració al concert no expira fins a l'octubre del 2025, convé donar un marc jurídic estable a les persones usuàries d'aquests centres que presten serveis a la gent gran i a les seves famílies, esvaïnt els dubtes que puguin tenir sobre la seva situació per garantir-los que, en el cas que les entitats en les que ara reben serveis no obtinguin l'acreditació, no hauran de traslladar-se a unes altres instal·lacions (residències o centres de dia). El neguit que aquests canvis suposen en l'etapa final de la vida, unit a la fragilitat de les persones usuàries d'aquesta tipologia de serveis, desaconsellen la realització de cap trasllat quan sigui evitable. Per això, entenem que resulta del tot justificable la urgència de recórrer a una mesura extraordinària com és el recurs normatiu a un Decret Llei a l'hora de dur a terme els canvis descrits anteriorment.

Barcelona, a data de la signatura electrònica

Oriol Amorós March
Secretari General

Memòria general de les mesures proposades per a la modificació mitjançant un Decret llei del règim sancionador i l'acreditació de les entitats de serveis socials i sobre el procés d'adaptació de les entitats col·laboradores

1. Antecedents i justificació de la necessitat de la disposició i adequació de les normes

Un dels principis rectors del Sistema públic de serveis socials de Catalunya és la promoció i la millora contínua de la qualitat dels serveis, prenent com a referència el concepte de qualitat de vida i vetllant perquè els serveis i els recursos s'adaptin a les necessitats socials i el desenvolupament de la comunitat. La qualitat dels serveis, d'acord amb els articles 70, 82 i 83 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials (LSS), a més de ser un principi rector, és un dret de les persones usuàries, que obliga tant a les administracions públiques, com als professionals, com a les entitats proveïdores. El model d'acreditació es configura per a garantir que les proveïdores assoleixin els estàndards de qualitat exigits per formar part de la Xarxa de serveis socials d'atenció pública (XSSAP) en cada una de les tipologies de serveis socials, i correspon al Govern establir els criteris i els estàndards mínims i òptims de qualitat i els mecanismes d'avaluació i de garantia del compliment dels criteris en el marc del Pla estratègic de Serveis Socials. La Llei 14/2010, de 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència recull l'interès superior dels menors, per la qual cosa incorpora com a principi inspirador el desig d'aconseguir més benestar i una vida més saludable i de més qualitat per a infants i adolescents.

En aquest marc normatiu, es van publicar l'Ordre TSF/197/2017, de 22 d'agost, de convocatòria per a l'acreditació d'entitats col·laboradores per a la prestació de serveis de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública per a l'any 2017; l'Ordre TSF/223/2018, de 20 de desembre, de convocatòria per a l'acreditació d'entitats proveïdores de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública i per a la provisió de serveis socials de l'àmbit de protecció social; l'Ordre TSF/233/2018, de 27 de desembre, de convocatòria per a l'acreditació d'entitats proveïdores de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública i per a la provisió de serveis socials de l'àmbit de la violència masclista; l'Ordre TSF/9/2019, de 22 de gener, de convocatòria per a l'acreditació d'entitats proveïdores de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública i per a la provisió de serveis socials de l'àmbit de l'atenció a la infància i l'adolescència; l'Ordre TSF/219/2019, d'11 de desembre, de convocatòria per a l'acreditació d'entitats proveïdores de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública i per a la provisió de serveis socials de l'àmbit de protecció social mitjançant la gestió delegada; i l'Ordre TSF/40/2020, de 15 d'abril, de convocatòria per a l'acreditació d'entitats proveïdores de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública i per a la provisió de serveis socials de l'àmbit de l'atenció a la infància i l'adolescència.

Posteriorment, s'aprovà el Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert social i gestió delegada en la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, que respon, entre d'altres aspectes, a la necessitat de regular reglamentàriament el règim jurídic de l'acreditació d'entitats de serveis socials privades exigible per ser proveïdores de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública previst en la Llei de serveis socials. Aquest sistema garanteix que les entitats de serveis socials reuneixin els estàndards de qualitat mínims exigibles de manera que, amb finançament, accés i control públics, i d'acord amb els principis de transparència, publicitat, concurrència, igualtat i no-discriminació, es pugui donar una resposta eficaç, àgil i adequada i de qualitat a les necessitats d'atenció personalitzada i

integral de les persones, i alhora dotar de seguretat jurídica i d'estabilitat al sector i del reconeixement laboral i social necessari dels professionals.

Segons l'article 70 LSS en relació amb els articles 7 i 19.3 del Decret 69/2020 i l'article 6 de l'Ordre 218/2020, les entitats de serveis socials proveïdores de la Xarxa de serveis socials d'atenció pública han de disposar de la preceptiva acreditació segons la tipologia del servei social que presten i complir amb els criteris d'acreditació i els requisits i condicions exigits per a cada tipologia de servei social, d'acord amb la convocatòria de provisió corresponent i la normativa aplicable en matèria de serveis socials. Així mateix, estan subjectes, si escau, a les verificacions periòdiques que els pugui fer l'administració competent i estan obligades a facilitar qualsevol informació que els sigui requerida, a més de comunicar qualsevol variació sobre la seva situació jurídica i administrativa.

El Decret 69/2020, de 14 de juliol, en els articles 3, 8 i 12 estableix els requisits que han de complir els proveïdors de serveis de la XSSAP en tot moment, per tal de garantir l'assoliment d'uns estàndards de qualitat superiors als exigits per iniciar la prestació del servei, així com un sistema de revocació de les acreditacions quan no es compleixen els estàndards de qualitat necessaris per ser proveïdors dels serveis de la Xarxa de serveis socials d'atenció pública, garantint la qualitat del servei, l'atenció centrada en la persona, el seguiment i el control.

L'actual marc normatiu de l'acreditació, revocació i concertació social a Catalunya està configurat pel Decret Llei 3/2016 i la normativa reglamentària que el desenvolupa, el Decret 69/2020 i l'Ordre 218/20. Respecte les acreditacions, el Decret 69/2020 regula en l'article 12 la possibilitat de revocació de l'acreditació i el procediment aplicable si es deixen de complir qualssevol dels requisits d'acreditació que estableix l'article 8.1.

Mitjançant aquesta norma es proposa modificar alguns preceptes de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials i de la Llei 14/2010, de 27 de maig, dels drets i oportunitats en la infància i l'adolescència, per introduir nous preceptes que permeten, quan sigui adequat per raó de la naturalesa de la infracció i la gravetat dels fets, sancionar amb la pèrdua de l'acreditació i la prohibició d'obtenir-la de nou, per un període de dos anys en el cas de les infraccions greus, i per un termini superior als dos anys per les molt greus. Paral·lelament, es modifica també el Decret 60/2020, per recollir, amb rang reglamentari, entre els criteris d'acreditació, el de no haver estat sancionat amb aquestes noves sancions que s'introdueixen.

Per altra banda, s'inclou també una modificació de la disposició addicional segona del Decret Llei 2/2023, de 17 d'octubre, de mesures extraordinàries de caràcter social. Aquesta disposició addicional preveu que les entitats de serveis socials d'iniciativa privada acreditades que a l'entrada en vigor d'aquest Decret Llei estaven prestant serveis socials de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, en virtut de convenis, resolucions o altres instruments jurídics amb finançament públic, han de passar a prestar els serveis sota el règim jurídic del concert social, mitjançant un acord de provisió directa abans del 18 d'octubre de 2025. Atesa la situació d'incertesa que aquesta previsió ha generat, no només entre les entitats que han de demanar la seva acreditació per poder passar al règim de concert, sinó, especialment entre les persones usuàries dels serveis i les seves famílies, la modificació que ara es proposa vol clarificar que la no-acreditació d'alguna d'aquestes entitats o la no participació en el procés de passi a provisió directa, no perjudicarà les persones usuàries, de manera que, tot i que l'entitat no podrà rebre noves assignacions, no impedirà que les

persones que ja hi son ateses hi puguin romandre.

2. Relació de disposicions afectades i taula de vigències i derogacions resultants

Aquest Decret Llei modifica les disposicions següents:

- Articles 99.2 i 99.3 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.
- Article 161 de la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència
- Articles 8.1.e, 8.3 i 12.2 del Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert social i gestió delegada en la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública
- Disposició addicional segona del Decret Llei 2/2023, de 17 d'octubre, de mesures extraordinàries de caràcter social

3. Competència de la Generalitat sobre la matèria

La Generalitat té la competència exclusiva en serveis socials i en matèria de promoció de les famílies i de la infància, que inclou en tot cas les mesures de protecció social i llur execució (articles 166.1 i 166.3 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya).

L'article 110 de l'EAC, atorga a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de forma íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva.

4. Impacte pressupostari de la proposta

Les propostes presentades en l'àmbit de les sancions que poden afectar el procés d'acreditació de les entitats prestadores de serveis socials especialitzats no tenen cap mena d'incidència econòmica.

Pel que fa a la mesura associada a la modificació del Decret Llei 2/2023, de 17 d'octubre, de mesures extraordinàries de caràcter socials i que comportarà que les entitats col·laboradores no acreditades o que no tinguin formalitzat el concert el mes d'octubre de 2025, podran seguir atenent a les persones usuàries que tinguin assignades en aquell moment, sí que tindrà un impacte econòmic que a hores d'ara és impossible de predir (a la vista de que, a 16 mesos d'expirar el termini que tenen les entitats per acreditar-se i passar del règim de col·laboració al de concert, no es disposa d'informació prou fiable del nombre de places que es trobaran en aquesta situació). Ara bé, la catalogació de les places com a figures a extingir així com la situació sanitària i social de les persones que les ocupin, comportarà que l'impacte econòmic de la mesura sigui decreixent en el temps i s'estengui durant un nombre reduït d'exercicis pressupostaris.

Barcelona, a data de la signatura electrònica

Oriol Amorós March
Secretari general

INFORME ECONÒMIC

DECRET LLEI X/2024, de, per a la millora del sistema d'acreditació de les entitats proveïdores de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública.

Per tal de donar compliment al que estableix l'article 64 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, la Subdirecció general de Planificació i Gestió Pressupostària emet aquest informe d'acord amb la memòria per a la modificació del règim sancionador i l'acreditació de les entitats de serveis socials i la proposta de Decret Llei presentades per la Secretaria General.

El Decret Llei té per objecte la modificació d'alguns preceptes de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials i de la Llei 14/2010, de 27 de maig, dels drets i oportunitats en la infància i l'adolescència, per introduir nous preceptes que permetin sancionar a les entitats de serveis socials amb la pèrdua de l'acreditació i la prohibició d'obtenir-la de nou, per un període de dos anys o un termini superior, depenent del tipus d'infracció. Paral·lelament, es vol modificar també el Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert social i gestió delegada en la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública per recollir, entre els criteris d'acreditació, el de no haver estat sancionat amb les noves sancions que es volen introduir. Finalment, també inclou una modificació de la disposició addicional segona del Decret Llei 2/2023, de 17 d'octubre, de mesures extraordinàries de caràcter social, que preveu que les entitats de serveis socials d'iniciativa privada acreditades que a l'entrada en vigor d'aquest Decret Llei presten serveis socials de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública en virtut de convenis, resolucions o altres instruments jurídics amb finançament públic, han de passar a prestar els serveis sota el règim jurídic del concert social, mitjançant un acord de provisió directa abans del 18 d'octubre de 2025. En cas contrari no podran rebre assignacions de noves persones usuàries a càrrec del la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública.

D'acord amb la memòria de la Secretaria General de data 19 de juny de 2024, la no acreditació d'alguna d'aquestes entitats o la no participació en el procés de passi a provisió directa no perjudicarà a les persones usuàries, de manera que, tot i que l'entitat no podrà rebre noves assignacions, no impedirà que les persones que ja hi són ateses hi puguin romandre.

Així mateix, la introducció de les noves sancions que poden afectar el procés d'acreditació de les entitats prestadores de serveis socials especialitzats no té cap mena d'incidència econòmica.

Pel que fa a l'impacte econòmic de la modificació del Decret Llei 2/2023, (que comportarà que les entitats col·laboradores no acreditades o que no tinguin formalitzat el concert el mes d'octubre de 2025 no podran rebre noves assignacions tot i que podran seguir atenent a les persones usuàries que tinguin assignades en aquell moment) a hores d'ara no es pot quantificar ja que, a 16 mesos d'expirar el termini, d'acord amb la memòria de la Secretaria General no es disposa d'informació prou fiable del nombre de places que es trobaran en

aquesta situació. No obstant, tenint en compte que aquestes places serien a extingir es preveu que el possible impacte econòmic sigui decreixent en el temps i durant un nombre reduït d'exercicis pressupostaris.

El subdirector general de Planificació i Gestió Pressupostària

INFORME JURÍDIC

Assumpte: Modificació del règim sancionador aplicable a l'acreditació de les entitats proveïdores de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública i els seus efectes, mitjançant Decret llei

I.- ANTEDECENTS

1. L'objecte d'aquest informe és una modificació, mitjançant Decret llei, del règim sancionador aplicable a l'acreditació de les entitats proveïdores de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, i dels seus efectes.

2. En concret, es proposa la modificació de les normes següents:

- Modificació de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.

S'afegeix una lletra e) a l'article 99.2, amb la redacció següent:

"e) Pèrdua de l'acreditació i/o prohibició d'obtenir-la per un període de fins a dos anys."

1.2 S'afegeix una lletra e) a l'article 99.3, amb la redacció següent:

"e) Pèrdua de l'acreditació i/o prohibició d'obtenir-la per un període superior a dos anys."

- Modificació de la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència

S'afegeix un apartat 3 a l'article 161 de la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència, amb la redacció següent:

"3. Addicionalment a les sancions previstes en les lletres b i c de l'apartat 1 d'aquest article, quan resulti adequat a la naturalesa de la infracció i proporcionat a la seva gravetat, es pot imposar la pèrdua de l'acreditació i la prohibició d'obtenir-la de nou per un període de fins a dos anys en les infraccions greus, i superior a dos anys per les molt greus."

- Modificació del Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert social i gestió delegada en la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública

S'introdueixen al Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert social i gestió delegada en la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, amb rang reglamentari, les modificacions següents:

- Es modifica la lletra e de l'apartat 1 de l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

"e) No haver estat sancionades amb ~~caràcter executiu, administratiu~~ o penalment, ni l'entitat ni els seus representants legals i responsables, amb una sanció que comporti la inhabilitació per a l'exercici de l'activitat o la pèrdua o prohibició d'obtenir l'acreditació, durant el període establert a la sanció."

- Es modifica l'apartat 2 de l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

"8.2 El requisit de no haver estat sancionat, que preveuen els apartats f) i g) de l'article 8.1 és exigible fins que hagin transcorregut els terminis de prescripció de les sancions legalment previstos, s'hagi fet efectiva la sanció i s'hagin aplicat les mesures correctores prescrites per l'administració pública competent."

- Es modifica l'apartat 2 de l'article 12, que queda redactat de la manera següent:

"12.2 Respecte a l'incompliment dels requisits d'acreditació que preveuen els apartats f) i g) de l'article 8.1, només es pot revocar l'acreditació si s'han resolt anticipadament o si no s'han prorrogat dos o més concerts o gestions delegades, no s'ha fet efectiva la sanció i no s'han aplicat les mesures correctores prescrites per l'administració pública competent."

D'acord amb la disposició transitòria, es preveu que aquestes modificacions siguin d'aplicació a les resolucions d'acreditació que es dictin a partir de l'entrada en vigor del Decret Llei.

- La iniciativa també afegeix un paràgraf tercer a la disposició addicional segona del Decret Llei 2/2023, de 17 d'octubre, de mesures extraordinàries de caràcter social, amb la redacció següent:

"Les entitats a les quals es refereix el paràgraf primer, que no disposin de l'acreditació o no passin a formalitzar el concert en el termini que es preveu en aquesta disposició addicional, a partir del compliment d'aquest termini no podran rebre assignacions de noves persones usuàries a càrrec del la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, tot i que per garantir l'interès de les persones usuàries que tinguin assignades en aquell moment, podran seguir atenent-les."

II.- CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

1. Estructura de la proposta normativa

Estructuralment, la proposta normativa consisteix en la modificació de dues lleis, d'un Decret Llei i d'un Decret, aquesta darrera modificació, amb rang reglamentari (és a dir, modificable i derogable mitjançant una norma amb rang de decret).

La iniciativa s'estructura en una exposició de motius, 4 articles que modifiquen, cadascun d'ells, les normes afectades, i una disposició transitòria que preveu que les modificacions al Decret 69/2020, de 14 de juliol, són d'aplicació a les resolucions d'acreditació que es dictin a partir de l'entrada en vigor del Decret Llei.

L'objectiu material de la iniciativa és permetre que quan sigui adequat per raó de la naturalesa de la infracció i la gravetat dels fets, es pugui sancionar amb la pèrdua de l'acreditació dels serveis socials i la prohibició d'obtenir-la de nou, per un període de dos anys en el cas de les infraccions greus, i per un termini superior als dos anys per les molt greus. En concordança amb aquestes previsions, es modifica també el Decret 69/2020, de 14 de juliol, per recollir, entre els requisits per obtenir l'acreditació, el de no haver estat sancionat amb aquestes noves

sancions que s'introdueixen.

Pel que fa a la modificació del Decret Llei 2/2023, de 17 d'octubre, de mesures extraordinàries de caràcter social, té per objecte que, respecte a les entitats de serveis socials d'iniciativa privada que presten serveis de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública que han de passar al règim jurídic del concert social mitjançant un acord de provisió directa abans del 18 d'octubre de 2025, la no-acreditació d'alguna d'aquestes entitats o la no participació en el procés de passi a provisió directa, no perjudiqui les persones usuàries, de manera que, tot i que l'entitat no podrà rebre noves assignacions, això no impedeixi que les persones que ja hi son ateses puguin romandre en els mateixos serveis.

2. Competència de la Generalitat de Catalunya

L'Estatut d'autonomia de Catalunya a l'article 166 estableix les competències exclusives de la Generalitat en matèria de serveis socials. Concretament, els apartats que regulen l'objecte d'aquesta iniciativa són els que s'exposen a continuació.

D'acord amb l'apartat a) de l'article 166.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya s'atribueix a la Generalitat la competència exclusiva respecte la regulació i l'ordenació de l'activitat de serveis socials, les prestacions tècniques i les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de provisió pública.

L'apartat b) de l'article 166.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya disposa que la Generalitat té la competència exclusiva pel que fa a la regulació i l'ordenació de les entitats, els serveis i els establiments públics i privats que presten serveis socials a Catalunya.

Es considera que la mesura prevista a la iniciativa queda inclosa en aquestes matèries, i per tant, la Generalitat de Catalunya té competència per regular-la.

En relació amb la competència orgànica, el projecte normatiu es tramita en virtut de les competències del Departament de Drets Socials definides pel Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya. En concret, s'emmarquen en les competències de l'article 3.12 relatives a les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials, inclosa la Renda Garantida de Ciutadania, la política de la gent gran, la política de les persones amb discapacitat i dependències, els equipaments assistencials de la xarxa de serveis socials, les polítiques d'inclusió social i les polítiques de dependència.

3. Justificació de la necessitat extraordinària i urgent

L'article 64 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya disposa que en cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei.

El mateix article disposa que no poden ésser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.

En relació amb aquesta limitació de l'àmbit material dels decrets llei, cap de les matèries

citades són objecte de regulació mitjançant la proposta normativa objecte d'aquest informe.

Així mateix, disposa que els decrets llei resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat, i que el Parlament pot tramitar els decrets llei com a projectes de llei pel procediment d'urgència, dins el termini abans assenyalat.

Per la seva banda, l'article 38.1 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern estableix que el Govern, en cas d'una necessitat extraordinària i urgent, pot dictar disposicions legislatives provisionals, sota la forma de decret llei.

Pel que fa a la justificació de l'extraordinària i urgent necessitat de la iniciativa, el Tribunal Constitucional (entre d'altres STC 68/2007, de 28 de març, STC 48/2015, de 5 de març de 2015, STC 27/2015 de 19 de febrer) conclou que, amb independència del marge d'apreciació política per part del Govern, existeixen límits jurídics a l'actuació mitjançant decret llei: en primer lloc, la identificació de manera explícita i raonada de la concurrència de la situació d'extraordinària i urgent necessitat; en segon lloc, la connexió de sentit o relació d'adequació entre la situació definida que constitueix el pressupòsit habilitant i les mesures que s'adopten al Decret llei, de manera que han de guardar una relació directa o de congruència amb la situació que es tracta d'afrontar; i per últim, l'examen de la concurrència del pressupost habilitant i l'extraordinària i urgent necessitat, que han de quedar reflectits en l'exposició de motius i en la memòria que acompanyi el Projecte de decret llei.

Sens perjudici d'això, tal com estableix el F.J. 3 de la STC 48/2015, de 5 de març de 2015, la jurisprudència del Tribunal Constitucional ve afirmant que la Constitució –en el cas de la Generalitat de Catalunya, resultaria aplicable a l'Estatut d'Autonomia- ha adoptat una solució flexible y matisada respecte del fenomen del Decret-lei que, per una banda, no comporta la seva completa proscripció en ares del manteniment d'una rígida separació de poders, ni es limita a permetre-ho d'una forma totalment excepcional en situacions de necessitat absoluta, de manera que la utilització d'aquest instrument normatiu s'estima legítima *"en tots aquells casos en que cal assolir els objectius marcats per a la governació del país, que, per circumstàncies difícils o impossibles de preveure, requereixen una acció normativa immediata o en que les conjuntures econòmiques exigeixen una ràpida resposta"* (STC 6/1983, de 4 de febrer, FJ 5)» (STC 237/2012, de 13 de desembre, FJ 3).

En aquest cas, la iniciativa ve acompanyada d'un informe que justifica aquesta necessitat extraordinària i urgent, emès pel secretari general del Departament de Drets Socials en data 19 de juny de 2024.

L'informe justificatiu destaca que d'acord amb l'apartat segon de la disposició transitòria del Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert social i gestió delegada de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, en data 5 d'agost de 2024 expira el termini inicial de vigència de 4 anys de l'acreditació excepcional prevista a la disposició transitòria esmentada. La proximitat d'aquest termini i el fet que aquesta previsió afecta la majoria d'entitats que estan sota el paraigües del concert social a l'empara del Decret 69/2020, fan necessària la modificació urgent de les condicions en què les sancions poden afectar al procés d'acreditació, a la vista de les potencials contradiccions existents en la normativa actual. Cal garantir que els efectes d'una sanció en matèria de serveis socials o en matèria d'infància i adolescència pugui tenir en la possibilitat d'obtenir una nova acreditació s'adeqüi a la naturalesa de la infracció i a la gravetat dels fets.

Per això, resulta urgent tipificar noves sancions que comporten que una entitat perdi l'acreditació o estigui sotmesa a una prohibició temporal d'obtenir-la, així com modificar les causes en les que una sanció en matèria de serveis socials o d'infància i adolescència pot

impedir el procés d'acreditació d'una entitat.

Tal com indica l'informe, la immediatesa del termini per tal de que les entitats vagin adaptant els processos d'acreditació fa necessari clarificar tots els termes descrits amb anterioritat.

Pel que fa a la modificació del Decret Llei 2/2023, de 17 d'octubre, de mesures extraordinàries de caràcter social es du a terme a la vista de la possibilitat que, un cop acabi el termini de dos anys contemplat per la disposició addicional segona del l'esmentat Decret Llei, pugui romandre un cert nombre de persones usuàries ocupant places en entitats col·laboradores que no hagin pogut o no hagin volgut acreditar-se i passar al règim de concert social. Buscant la preservació màxima de l'interès i del benestar de les persones que puguin ocupar aquestes places a octubre de 2025 i per tal d'evitar el trasllat de persones fràgils a d'altres entitats acreditades i sota el règim del concert, es proposa declarar tals places a extingir, permetent que les persones usuàries que ja hi siguin assignades puguin romandre en el mateix centre residencial fins que, per voluntat pròpia, decideixin canviar de centre residencial o, si escau, fins que es produeixi el decés. D'acord amb la memòria, tot i que el termini per tal de que les entitats hagin passat del règim de col·laboració al concert no expira fins a l'octubre del 2025, convé donar un marc jurídic estable a les persones usuàries d'aquests centres que presten serveis a la gent gran i a les seves famílies, esvaint els dubtes que puguin tenir sobre la seva situació per garantir-los que, en el cas que les entitats en les que ara reben serveis no obtinguin l'acreditació, no hauran de traslladar-se a unes altres instal·lacions, amb el neguit que això comporta per a les persones usuàries i les seves famílies.

Per l'exposat, es considera que la iniciativa respecta el contingut de l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia, i que s'ha adjuntat el document preceptiu per acreditar el supòsit d'extraordinària i urgent necessitat que habilita al Govern de la Generalitat per dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei.

4. Tramitació

L'apartat 2 de l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre estableix que la tramitació d'un decret llei s'inicia a proposta del departament o els departaments competents per raó de la matèria, als quals correspon d'elaborar el projecte corresponent. L'inici de la tramitació s'ha de comunicar al secretari o secretària del Govern.

Així mateix, l'apartat 3 disposa que els projectes de decret llei han d'incloure una exposició de motius en què es raoni expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa i han d'anar acompanyats amb un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar. També preveu que es puguin acompanyar d'altres memòries, estudis, informes i dictàmens sobre l'adequació de les mesures proposades als fins que es persegueixen. En tot cas, els projectes de decret llei han d'ésser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat.

El mateix article preveu que correspon als consellers dels departaments que han elaborat un projecte de decret llei de sotmetre'l a l'aprovació del Govern.

Sens perjudici de la documentació preceptiva que haurà de contenir el projecte de decret llei al qual es proposen afegir les mesures objecte d'aquest informe, aquesta iniciativa ve acompanyada dels següents documents:

- Text de l'articulat que es proposa afegir al projecte de decret llei, precedit d'una exposició de motius en què es raona expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa.

- Memòria justificativa de la iniciativa signada pel secretari general del Departament de Drets Socials, de data 19 d'abril de 2024.
- Informe de la Subdirecció general de Planificació i Gestió Pressupostària del Departament de Drets Socials, de data 19 de juny de 2024.
- Informe que justifica la necessitat extraordinària i urgent, signat pel secretari general del Departament de Drets Socials, de data 19 d'abril de 2024.

5. Marc normatiu material i consideracions sobre el contingut del Projecte de Decret llei

La Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, en el seu article 3, estableix que els serveis socials tenen com a finalitat assegurar el dret de les persones a viure dignament durant totes les etapes de la vida mitjançant la cobertura de llurs necessitats personals bàsiques i de les necessitats socials, en el marc de la justícia social i del benestar de les persones. Finalitat que, com es recull en el punt 4 del mateix article, s'aconsegueix mitjançant les actuacions, els programes transversals, els projectes comunitaris i les prestacions de servei.

El capítol III del Títol IX d'aquesta Llei regula les infraccions i sancions de les entitats de serveis socials, i en concret, a l'article 99 s'estableixen les sancions que es poden imposar.

Així mateix, en matèria de serveis socials adreçats a la infància i l'adolescència, la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència conté un règim sancionador específic per aquests serveis al Títol VI, i en concret a l'article 161 estableix les sancions en l'àmbit d'aquesta Llei.

La iniciativa normativa projectada modifica puntualment les sancions que es poden imposar, quan sigui adequat per raó de la naturalesa de la infracció i la gravetat dels fets, per poder sancionar amb la pèrdua de l'acreditació i la prohibició d'obtenir-la de nou, per un període de dos anys en el cas de les infraccions greus, i per un termini superior als dos anys per les molt greus.

Pel que fa a la modificació del Decret 69/2020, l'acreditació d'entitats es regula a nivell legal a l'article 70 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, sota el títol "Entitats de serveis socials acreditades" regula amb rang legal el seu règim. Aquest article indica que les entitats d'iniciativa privada poden formar part de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, per a la qual cosa han d'estar acreditades per l'administració competent en matèria de serveis socials. Per a obtenir l'acreditació, l'entitat d'iniciativa privada ha d'estar autoritzada administrativament i inscrita en el Registre d'entitats, serveis i equipaments socials i complir els requisits establerts reglamentàriament per a cada tipologia de serveis socials.

El mateix article disposa que l'acreditació pot comportar el dret a prestar serveis amb finançament públic, d'acord amb el que estableix la normativa de serveis socials i la normativa específica aplicable.

Pel que fa al procediment per a atorgar l'acreditació, l'apartat 2 de l'article esmentat disposa que s'ha de regular reglamentàriament.

En desplegament d'aquesta previsió es va aprovar el Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert social i gestió delegada en la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, el qual regula al capítol II l'acreditació de les entitats de serveis socials privades per ser proveïdores de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública.

L'article 8 d'aquest Decret regula els requisits per obtenir l'acreditació de les entitats per obtenir l'acreditació com a proveïdores de la Xarxa Pública, i en la seva redacció actual entre ells preveu (apartat 8.1.e) que no poden haver estat sancionades amb caràcter executiu, administrativament o penalment, ni l'entitat ni els seus representants legals i responsables, per infraccions greus per motius higienicosanitaris o d'infància i adolescència, o per infraccions molt greus en matèria de serveis socials. L'apartat 3 vigent del mateix article regula fins quan és exigible aquest requisit; fins que hagin transcorregut els terminis de prescripció de les sancions legalment previstos, s'hagi fet efectiva la sanció i s'hagin aplicat les mesures correctores prescrites per l'administració pública competent. I l'article 12. 2 preveu que respecte a l'incompliment d'aquest requisit d'acreditació –entre d'altres- només es pot revocar l'acreditació si s'han resolt anticipadament o si no s'han prorrogat dos o més concerts o gestions delegades, no s'ha fet efectiva la sanció i no s'han aplicat les mesures correctores prescrites per l'administració pública competent.

La iniciativa canvia la redacció d'aquests preceptes del Decret 69/2020, de 14 de juliol, per tal d'adaptar-lo a la nova configuració del règim sancionador que es fa mitjançant la modificació de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre i de la Llei 14/2010, del 27 de maig.

També resulta aplicable a aquesta iniciativa el Capítol III de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, el qual regula els principis de la potestat sancionadora. Entre ells, cal destacar el principi de legalitat recollit a l'article 25, el qual disposa que la potestat sancionadora de les administracions públiques s'ha d'exercir quan hagi estat reconeguda expressament per una norma amb rang de llei, i el principi de principi de tipicitat de l'article 27, que preveu que només constitueixen infraccions administratives les vulneracions de l'ordenament jurídic previstes com a tals infraccions per una llei -sense perjudici del que disposa per a l'Administració local el títol XI de la Llei 7/1985, de 2 d'abril-, i que únicament per la comissió d'infraccions administratives es poden imposar sancions que, en tot cas, estan delimitades per la llei.

Per tant, per dur a terme la modificació proposada resulta necessari tramitar una norma amb rang de llei, com ho és un decret llei.

Finalment, pel que fa a la modificació del Decret llei 2/2023, de 17 d'octubre, de mesures extraordinàries de caràcter social, la iniciativa regula certes precisions sobre els efectes de la seva disposició addicional segona.

Aquesta disposició, en la seva redacció vigent, disposa que les entitats de serveis socials d'iniciativa privada acreditades que estiguin prestant serveis socials de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, en virtut de convenis, resolucions o altres instruments jurídics amb finançament públic, han de passar a prestar els serveis sota el règim jurídic del concert social, mitjançant un acord de provisió directa. La durada d'aquest acord es pot estendre fins que es compleixi el termini de dos anys a comptar des de l'entrada en vigor d'aquest Decret llei. La mateixa disposició ordena que en el mateix termini s'ha d'iniciar el procediment de provisió ordinària dels serveis que seran objecte de provisió directa, d'acord amb el que estableix el Decret 69/2020, de 14 de juliol.

La iniciativa proposada fa unes precisions que afecten a aquest precepte regulat específicament i de forma independent en aquell Decret llei, el qual regula el pas al concert social de certes entitats. Per tant, al tractar-se d'una precisió sobre els efectes de no obtenir l'acreditació per part de les entitats, es considera adequat que es reguli mitjançant un Decret llei, amb l'addició d'un paràgraf tercer a la disposició addicional segona del Decret llei 2/2023, de 17 d'octubre.

D'igual manera, cal fer esment a un dels principis rectorials del sistema públic de serveis socials, previstos a l'article 5 de la Llei de Serveis Socials, on es recull el principi relatiu a la responsabilitat pública, que estableix que els poders públics han de garantir la disponibilitat dels serveis socials mitjançant la regulació i l'aportació dels mitjans humans, tècnics i financers i dels equipaments necessaris per a garantir els drets reconeguts.

Sota aquests paràmetres, és manifest que el nostre ordenament jurídic conté un mandat clar en el sentit de vetllar perquè les administracions públiques garanteixin d'una manera eficaç l'accés als drets socials reconeguts a la normativa. Correspon als poders públics fer ús dels mecanismes més adients i efectius per donar compliment a aquest mandat, sens perjudici de l'aplicació dels mecanismes de control corresponents.

Finalment, pel que fa a la situació en què es troba a dia d'avui el Govern de la Generalitat de Catalunya cal posar de manifest que la iniciativa s'emmarca dins les atribucions del Govern en funcions d'acord amb l'article 27.3 de la Llei 13/2008, el qual preveu que el Govern, quan es troba en funcions, *pot dictar decrets llei*, de conformitat amb el procediment i en els supòsits que determinen l'Estatut i les lleis.

En definitiva, la iniciativa s'adequa al marc normatiu expressat, i el rang normatiu de la disposició projectada és l'adequat per regular aquesta matèria.

Igualment, el projecte de Decret llei respecta les normes de redacció de les disposicions normatives i les directrius de tècnica normativa.

6. Taula de vigències

La iniciativa proposada conté les següents afectacions actives expresses a l'ordenament jurídic:

- Es modifica l'article 99, apartats 2 i 3, de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.
- Es modifica l'article 161 de la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència
- Es modifiquen els articles 8 i 12 del Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert social i gestió delegada en la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública.
- Es modifica la disposició addicional segona del Decret llei 2/2023, de 17 d'octubre, de mesures extraordinàries de caràcter social

III.- CONCLUSIONS

D'acord amb les consideracions jurídiques exposades, i vista la documentació que acompanya la iniciativa, aquesta Assessoria Jurídica informa favorablement la proposta de modificació del règim sancionador aplicable a l'acreditació de les entitats proveïdores de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública i els seus efectes objecte d'aquest informe, mitjançant Decret llei.

Barcelona, a data de la signatura electrònica

2024.06.20
Santiago Farré Tous 14:09:50
Advocat en Cap +02'00'

Advocat en Cap

Informe justificatiu de la necessitat extraordinària i urgent del projecte de Decret Llei pel qual s'aprova l'increment de les atribucions de recursos per al finançament dels sistemes de sanejament en alta per a l'exercici 2024

A) Objecte de l'informe

L'apartat 1 de l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, preveu que el Govern en cas d'una necessitat extraordinària i urgent pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de Decret Llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia.

L'apartat 2 d'aquet mateix precepte disposa que la tramitació s'inicia a proposta del departament o departaments competents per raó de la matèria, la qual s'ha de comunicar al secretari o secretària del Govern, mentre que el 3 estableix que el projecte de Decret Llei han d'anar acompanyats d'un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar. A més, el projectes de Decret Llei han de ser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat.

L'article 27 de l'esmentada Llei estableix les atribucions del Govern en funcions, determinant en el seu apartat 3 la possibilitat de dictar decrets llei, de conformitat amb el procediment i en els supòsits que determinen l'Estatut i les lleis.

L'article 64.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya preveu que en cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de Decret Llei. No poden ser objecte de Decret Llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta de drets i deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.

De conformitat amb l'apartat 2, els decrets lleis resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat.

Finalment, l'apartat 3 disposa que el Parlament pot tramitar els decrets llei com a projectes de llei pel procediment d'urgència, dins del termini, indicat en l'apartat 2.

El present informe s'elabora en compliment d'allò establert a l'article 38.3 de la Llei 13/2008, de 5 de desembre i es circumscriu a justificar la concurrència de la necessitat extraordinària i urgent així com la congruència i la relació directa de les mesures contingudes en el projecte de Decret Llei amb la situació que s'ha d'afrontar.

B) Introducció

En els serveis relacionats amb el cicle de l'aigua concorren un seguit d'atributs que els singularitzen, així d'una banda poden ser considerats com a serveis d'interès general en quan cobreixen necessitats que han de ser satisfetes per a tota la població. A més, tenen el caràcter d'essencial ja que la seva interrupció pot posar en perill o perjudicar greument la salut col·lectiva de les persones, les activitats econòmiques i el medi ambient. Finalment, tenen el caràcter de servei públic exigint la continuïtat i la regularitat en la seva prestació. En definitiva, es tracta de serveis que atenen tant a necessitats bàsiques de la població com a l'obligació i responsabilitat de l'administració de garantir uns serveis de qualitat en tot el territori.

Totes aquestes característiques que defineixen els serveis relacionats amb el cicle de l'aigua, s'apliquen singularment a la recollida, conducció i tractament de les aigües residuals urbanes.

Aquest servei, conformat per tot un conjunt d'instal·lacions de domini públic, és planificat i finançat per la Generalitat de Catalunya, a través de l'Agència Catalana de l'Aigua que és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat de Catalunya en matèria d'aigües i obres hidràuliques, tal i com disposa l'article 7.1 del Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003 de 4 de novembre (TRLMAC). La seva gestió i explotació resta atribuïda per aquest mateix cos legislatiu a les Entitats Locals de l'Aigua constituïdes (ELA), que són l'ens o agrupació d'ens locals amb personalitat jurídica pròpia i capacitat per gestionar un o més sistemes públics de sanejament d'aigües residuals o en cas que no s'hagin constituït en ELA als Ens gestors.

Amb relació al finançament d'aquest servei, l'article 55.1 del TRLMAC estableix el deure de l'Agència de garantir el finançament dels sistemes públics de sanejament, de conformitat amb el que estableix la planificació hidrològica, mitjançant les corresponents atribucions de recursos. L'atribució s'efectua amb afectació de destinació i comprèn les despeses directes de prestació d'aquests serveis i les de reposició i millorament de les infraestructures.

Aquest article estableix els criteris per al càlcul dels diferents costos de gestió dels que són objecte de finançament mitjançant les atribucions de recursos esmentades, determinant els criteris de càlcul del cost directe d'explotació d'aquests sistemes distingint entre els supòsits recollits a les lletres a.1) i a.2), de l'apartat 1. Concretament, es distingeix el cas en què aquest cost resulti de manera directa i específica d'un procés selectiu de pública concurrència (art. 55.1.a.1), cas en el qual l'Agència reconeix la quantitat resultant d'aquest procés, d'aquells en què el cost no resulta de tal procés (art. 55.1.a.2).

En aquest darrer cas la Llei imposa un límit infranquejable, consistent en què l'import que reconeix l'Agència pel cost directe d'explotació és el certificat i validat l'exercici immediatament anterior, d'acord amb la següent literalitat:

a.2) En el cas que el cost directe d'explotació no resulti, de manera directa i específica, d'un procés selectiu de pública concurrència que afecti la totalitat de la despesa del sistema, el valor màxim en concepte de cost directe d'explotació en l'atribució de recursos corresponent a aquests sistemes de sanejament és l'import reconegut per l'Agència Catalana de l'Aigua com a despesa directa d'explotació per a l'exercici immediatament anterior, entenent l'atribució de recursos com a global per al conjunt d'aquests sistemes.

D'altra banda, l'article 55 bis del TRLMAC estableix que l'Agència pot finançar les despeses d'explotació de les instal·lacions de regeneració d'aigües residuals gestionades pels ens gestors de sistemes públics de sanejament si aquestes han estat executades en compliment de la planificació hidrològica o si l'Agència constata que aquesta regeneració comporta una millora en la disponibilitat o garantia hidrològica o afavoreix l'assoliment dels objectius ambientals establerts a la planificació hidrològica. L'apartat 2 d'aquest article estableix que aquest finançament es duu a terme per mitjà d'una atribució de fons en els mateixos termes que defineix l'article 55.

En darrer terme, la previsió de l'article 55.1.a.2) cal entendre-la en conjunció amb l'actual disposició addicional quarta bis del TRLMAC, introduïda per l'article 148.14 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, la qual va permetre introduir un increment en els valors atribuïts a les administracions que es troben sotmeses al supòsit esmentat, per tal d'actualitzar-ho a l'any 2020. En aquest sentit, aquesta disposició va introduir un increment en el càlcul d'un 8,5% respecte l'import certificat i validat per l'Agència com a despesa directa d'explotació per a l'exercici 2019.

Aquesta modificació va ser necessària per tal d'adaptar l'actualització dels imports a les necessitats reals de finançament dels ens gestors dels sistemes públics de sanejament en alta.

Tanmateix, arran de l'escalada de preus que es va produir a l'estiu de l'any 2021, afectant al preu del gas natural, del petroli, de l'energia i de les matèries primeres i béns intermedis, va resultar imprescindible una intervenció normativa urgent per assegurar el manteniment de la prestació del sistema públic de sanejament en alta a Catalunya i garantir la seva viabilitat econòmica.

Així, el Decret Llei 11/2022, de 30 d'agost va autoritzar a l'Agència Catalana de l'Aigua a realitzar atribucions de recursos de caràcter extraordinari amb aquesta finalitat, acotades als exercicis 2022 i 2023, disposant expressament que les referides atribucions de recursos no s'havien de prendre en consideració en la determinació del cost directe d'explotació corresponent als exercicis 2024 i següents.

Aquesta temporalitat es recolzava en la consideració que la variabilitat dels preus energètics, de reactius i bens immobles seria temporal i que el mercat es normalitzaria a preus anteriors. La realitat econòmica mostra que, tot i donar-se una certa estabilització en els increments de preus, aquests no han retornat als valors anteriors a 2021.

Així doncs, la situació econòmica actual no troba una correspondència real amb la normativa reguladora de les atribucions de recursos per les administracions que es troben sotmeses a la limitació per rebre finançament (art. 55.1.a.2). Si bé els esforços normatius realitzats fins ara han permès pal·liar paulatinament l'evolució a l'alça dels preus de mercat, en el moment present resulta que l'aplicació dels criteris vigents per a l'atribució de recursos comporta un finançament del tot insuficient per garantir que es cobreixen els costos de la prestació del servei de sanejament als ens gestors afectats per les mateixes.

C) La necessitat extraordinària i urgent

La previsió de l'article 55 del TRLMAC adreçada a cercar una major eficiència en l'assignació dels recursos públics està compromentent la prestació del servei de sanejament de les administracions sotmeses a l'apartat 1.a.2), en tant que comporta l'establiment d'un topall que resulta en un càlcul del cost directe d'explotació clarament insuficient per garantir el finançament dels costos reals.

Les actuals circumstàncies de mercat i l'increment generalitzat dels preus, l'acumulació de l'impacte de la inflació produeix una disminució gradual de la capacitat econòmica i d'actuació dels ens gestors subjectes al topall esmentat, la qual cosa pot comportar un greu perjudici a la qualitat i l'eficàcia de la prestació de sanejament.

Des de l'1 de gener de 2012 la variació acumulada de l'IPC ascendeix a un 25%. Concretament, la variació experimentada per l'IPC entre els mesos de maig de 2020 i maig de 2024 es concreta a Catalunya en un 19,7%. A més, es constata que l'increment del cost observat en les licitacions dels serveis d'operació realitzades per altres administracions presenten valors pròxims al 30% d'increment.

Tal i com s'ha exposat, l'actualització de l'increment del càlcul que es va aplicar l'any 2020 a través de la disposició addicional quarta va ser d'un 8,5%, el qual resulta a hores d'ara del tot insuficient vista la situació d'increment actual.

Amb l'actualització que ara es proposa, d'un 15%, es permet mitigar l'impacte de la disminució gradual de la capacitat econòmica dels ens gestors subjectes al topall.

Aquesta disminució de la capacitat econòmica derivada de la inflació, i la limitació del finançament en aplicació del topall, suposa que les administracions no poden ser receptores dels recursos suficients per a la prestació del servei de sanejament, la qual cosa, alhora, és la finalitat última de la regulació de l'article 55.

Així doncs, atesa la limitació legal mencionada, resulta impossible en el moment present atribuir els recursos suficients a les administracions sotmeses a l'art. 55.1.a.2), la qual cosa pot comprometre de forma greu la prestació del servei públic de sanejament de les aigües residuals urbanes, amb els riscos associats a la salut i al medi ambient.

Aquest increment del cost d'operació és especialment greu si es té en compte l'abast i les grans dimensions a les quals afecta l'aplicació de la limitació del finançament fixada en l'art. 55.1.a.2).

En aquest sentit, actualment hi ha 32 ens gestors afectats per les limitacions financeres derivades de l'article 55.1, la qual cosa afecta a un nombre significatiu de sistemes de sanejament que es troben impeditos per rebre el finançament suficient per la gestió de les seves infraestructures, concretament, 133 estacions depuradores d'aigües residuals (mentre que el total del Parc EDAR actual és de 555). Per tant, aquesta situació afecta al mateix temps una porció important de la població de Catalunya, considerant que el funcionament d'aquests

sistemes de sanejament comporta el tractament d'un nombre d'habitants equivalents, en l'any 2023, que ascendeix a 2.420.359.

En vista de l'exposat, la manca del finançament suficient de la gestió dels sistemes de sanejament disposa d'una repercussió a gran escala, donada la dimensió dels sistemes de sanejament afectats i el gran nombre d'habitants afectats pel seu funcionament.

A més de l'afecció a un gran nombre d'habitants, el col·lapse en el funcionament d'aquests sistemes impactaria greument en el medi ambient, tenint en compte que la majoria dels ens gestors afectats per aquestes limitacions operen sistemes ubicats en zones costaneres i properes a espais naturals protegits. A més, bona part d'aquests sistemes es troben en zones especialment afectades per la sequera, per la qual cosa resulta imprescindible i inajornable que el seu abocament es produeixi en les condicions adequades sense afectar la qualitat d'un recurs imprescindible com l'aigua, la qual cosa a dia d'avui no es pot garantir sense corregir el desequilibri econòmic dels esmentats ens gestors.

Així mateix, en determinats sistemes que aboquen a lleres especialment afectades per la sequera i a aquells que poden afectar posteriors captacions d'aigua per a ús de boca se'ls va demanar un esforç suplementari per a garantir la qualitat de les masses d'aigua i el subministrament d'aigua potable.

L'adequat tractament de les aigües residuals, a més, és requisit per tal de no frustrar les possibilitats de reutilització de l'aigua tractada i regenerada. Aquestes possibilitats d'us d'aquesta aigua permeten alliberar aigua de millor qualitat per atendre a usos prioritaris i que requereixen d'una major qualitat com és l'aigua de consum humà i bany. L'aigua és un bé escàs que per la qual cosa no es pot malbaratar menys en un context de canvi climàtic.

Amb relació al punt anterior, cal recordar tal i com s'ha indicat prèviament que el règim d'atribució de recursos de l'article 55 del TRLMAC és d'aplicació a les instal·lacions públiques de regeneració d'aigües residuals, d'acord amb l'article 55.bis del TRLMAC. Actualment, la principal infraestructura de regeneració afectada per aquesta mesura és l'ERA del Prat de Llobregat. Aquesta instal·lació és essencial en la gestió de l'actual situació de sequera i per aquesta causa es troba en un règim de funcionament molt alt, atesa la necessitat d'incorporar el màxim de recurs alternatiu procedent de la regeneració en l'àmbit metropolità i millorar la garantia dels recursos hídrics existents. Aquesta instal·lació es gestiona per l'AMB mitjançant un sistema de gestió indirecta que no és de pública concurrència i per tant, es veu afectada per les limitacions establertes a l'article 55.1.a.2) del TRLMAC. Vista la importància d'assegurar el funcionament en màxim rendiment d'aquesta infraestructura, és necessari garantir el seu finançament adequat en funció dels costos reals derivats de la seva explotació.

Per tant, d'acord amb l'exposat anteriorment, les conseqüències derivades d'un mal funcionament o de la mateixa paralització del servei, a causa de la manca dels recursos financers de les administracions, pot comportar una pluralitat d'impactes negatius, una actuació i capacitat de resposta deficient per part dels ens gestors davant la greu situació de sequera, així com la generació de riscos de diversa tipologia (com per exemple, riscos sanitaris i mediambientals), incloent supòsits greus amb repercussió en la via penal.

Davant del context de l'acumulació de la inflació i de l'increment generalitzat dels preus, lligat a la limitació legal del finançament del cost de despesa directa d'explotació d'aquests sistemes, resulta imprescindible l'actualització d'aquest límit per tal d'evitar un greu perjudici al funcionament dels sistemes públics de sanejament, quedant acreditada la necessitat de la mesura. Tal i com s'ha exposat resulta evident la vinculació existent entre disposar dels fons indispensables per a la prestació eficient del servei i la seva insuficiència amb el corresponent col·lapse del servei i les correlatives conseqüències negatives per a la salut de les persones i del medi ambient.

L'objecte de la proposta de disposició a incloure en un decret llei és justament l'actualització del càlcul de l'import de l'atribució de recursos en concepte de cost directe d'explotació per a l'exercici 2024 de les administracions afectades per aquest supòsit, sent el resultat d'incrementar en un 15% l'import certificat i validat per l'Agència com a despesa directa ordinària d'explotació per a l'exercici 2023, sent d'aplicació també a l'import de les atribucions de recursos en concepte del cost directe d'explotació de les instal·lacions de regeneració d'aigües residuals en el mateix supòsit. Aquesta referència expressa a la despesa directa ordinària palesa que el càlcul del 15% no s'ha d'efectuar sobre els increments extraordinaris de l'any 2023.

A banda de l'acreditació de la necessitat, aquesta ha de revestir, a més, el caràcter d'extraordinària i urgent motiu pel qual cal examinar com han estat interpretats aquests requisits pel Tribunal Constitucional i pel Consell de Garanties Estatutàries, per apreciar que concorren en el present cas.

La necessitat justificadora dels decrets llei no s'ha d'entendre com una necessitat absoluta que comporti un perill greu pel sistema constitucional o l'ordre públic entès com el normal exercici dels drets fonamentals i les llibertats públiques i el normal funcionament dels serveis públics, sinó que s'ha d'entendre amb una major amplitud, com una necessitat relativa respecte de situacions concretes dels objectius de governabilitat que requereixen d'una intervenció normativa immediata (STC 6/1983 i Dictamen 7/2010), disposant el Govern d'un raonable marge de discrecionalitat en l'apreciació del fet habilitant (STC 29/1987 i Dictamen 7/2010).

També han assenyalat que l'examen de la seva concurrència s'ha d'efectuar mitjançant la valoració conjunta de tots els factors que van determinar que el govern adoptés aquest tipus de disposició (STC 1/2012 i 137/2003).

Pel que fa a la imprevisibilitat, és un requeriment que ha estat modulats pel la doctrina del Tribunal Constitucional en les sentències 11/2002 i 68/2007 en el sentit que no calia que concorregués el caràcter d'imprevisible sinó que n'hi havia prou amb que s'acredités que la resposta urgent mitjançant les mesures a adoptar eren les necessàries per superar una situació excepcional.

En relació a la urgent necessitat, segons la doctrina d'aquest mateix Alt Tribunal, s'ha de vincular a situacions concretes dels objectius de governabilitat, que no es limiten a situacions de conjuntura econòmica sinó també a l'existència d'un buit legislatiu produït com a conseqüència de la declaració d'inconstitucionalitat d'una norma (STC 11/2002), o a la voluntat d'introduir modificacions organitzatives (STC 60/1986) o d'orientació política (STC 237/2012). Així mateix, s'ha apreciat que aquesta urgència concorre quan, concurrent al procediment legislatiu ordinari,

s'enerva l'efectivitat de l'acció requerida ja sigui pel temps a invertir en el procediment legislatiu ja sigui per la necessitat de la immediatesa de la mesura (STC111/83)

En el present supòsit, el caràcter extraordinari i excepcional de la situació deriva de:

- a) La naturalesa del servei de sanejament en alta que compren la construcció, manteniment, conservació i explotació de les instal·lacions que integren el sistema públic de sanejament. Aquest servei és un servei bàsic i essencial, tal i com s'ha descrit anteriorment i està directament vinculat a la satisfacció de necessitats vitals de primer ordre, tant es així que l'Assemblea General de les Nacions Unides sancionés un dret humà a l'aigua i al sanejament l'any 2010 i que, mitjançant la Resolució A770/169, reconegués el dret a l'aigua i al sanejament com dos drets independents. Tot i que el sanejament de les aigües residuals és un dret de realització progressiva que es va satisfent amb la implantació del corresponent servei, el que no es justificable és la seva regressió i pèrdua del servei o el seu greu deteriorament per motius legals en la dotació econòmica, quan és un aspecte que materialment és superable amb la mesura proposada. Hi ha, doncs una necessitat absoluta com és assegurar el normal funcionament dels serveis públics, tal i com indica el Tribunal Constitucional.
- b) El perllongament la situació actualment existent amb les limitacions que resulten del tenor de l'article 55.1.a.2) del Text refós pertorben greument i poden arribar, fins i tot, a fer inviable econòmicament tant la prestació del servei de sanejament en alta com la regeneració d'aigües, la qual cosa és contrària a l'interès públic.
- c) La manca de l'aprovació dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya per l'exercici 2024, fet que ha impedit la possibilitat d'introduir la mesura de l'increment a través de la corresponent llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic. En aquest sentit, el desajust entre la regulació dels criteris de càlcul de l'atribució de recursos amb les limitacions econòmiques que estableix i la situació econòmica actual provoca que, en l'exercici present, es generi un risc greu en la prestació del servei de sanejament deguda la manca de recepció dels recursos econòmics necessaris.

Per tant, cal assegurar-se que l'Agència Catalana de l'Aigua pugui garantir el finançament dels ens gestors amb un ajust a les necessitats reals de finançament, la qual cosa és indispensable per a la pròpia prestació del servei. La importància d'aquest servei públic del qual en depenen el nombre de sistemes i amb l'afecció a la població respectiva justifica una regulació normativa immediata.

La urgència de la regulació proposada deriva de la necessitat de dotar econòmicament unes despeses que s'han vist incrementades a causa de la inflació a valors sense precedents, i requereix una actuació immediata, la qual cosa no s'aconsegueix amb una tramitació parlamentària ordinària.

Els projectes de Llei abans de poder ser presentats al Parlament de Catalunya per la seva aprovació, encara que sigui pel procediment d'urgència, requereixen d'una tramitació prèvia, tal i com resulta de l'article 36 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, que regula la iniciativa legislativa del Govern.

Per tant, s'acredita la concurrència del pressupòsit de fet habilitant a través de l'existència de l'element casual, consistent en l'impacte acumulat de la inflació i l'escalada dels preus de mercat, de l'element material com és la importància del servei de sanejament de les aigües residuals, la necessitat temporal d'actuar en l'exercici 2024 atesa la situació greu generada en el moment present, i la finalitat consistent en impedir la fallida del funcionament del servei i els impactes ambientals, socials i sanitaris que comportaria el col·lapse d'aquests sistemes.

A tot l'anterior, cal afegir que concorren els factors de transcendència social i econòmica del servei i de la seva incidència un l'objectiu de país com és la gestió pública i directa d'un servei essencial.

Per tot l'exposat es conclou que resta fonamentada i justificada la concurrència del pressupòsit de fet habilitant requerit per l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia.

D) Congruència i relació directa de les mesures amb la situació que s'ha d'afrontar

Constatat que concorre el pressupòsit de fet habilitant exigít per la Constitució, l'Estatut i la Llei 13/2008, cal examinar si la mesura que s'ha d'incorporar en el projecte de Decret Llei guarda una relació directa o de congruència amb la situació que es tracta de superar (STC 1/2012). Tal i com s'estableix en aquesta sentència aquesta connexió de sentit no s'ha d'identificar amb un control sobre l'oportunitat, eficàcia o bondat tècnica de les mesures adoptades sinó únicament l'existència d'un vincle raonable entre les dites mesures i la situació que exigeix l'acció normativa.

El precepte proposat a incloure en el decret llei disposa que l'import de l'atribució de recursos en concepte de cost directe d'explotació dels sistemes públics de sanejament en el supòsit regulat per a l'article 55.1.a.2, i l'import de les atribucions de recursos en concepte de cost directe d'explotació de les instal·lacions de regeneració d'aigües residuals en el mateix supòsit, per a l'exercici 2024 és el resultant d'incrementar en un 15% l'import certificat i validat per l'Agència Catalana de l'Aigua com a despesa directa ordinària d'explotació per a l'exercici 2023.

La mesura proposada és idònia i proporcionada, ja que es troba acotada als supòsits en concret dels ens gestors en situació de risc, és a dir, tots aquells ens gestors on el cost del servei no resulti en la seva totalitat de manera directa i específica d'un procés selectiu de pública concurrència d'acord amb l'article 55.1.a.2, i, a més, contribueix a salvaguardar la continuïtat de la prestació del servei evitant els possibles impactes que generaria la seva paralització. És una mesura excepcional, donat que s'emmarca en un context d'inflació acumulada i de la manca de resposta que dona el TRLMAC a aquesta situació, suposant que la regulació actual sigui contrària i insuficient a les finalitats perseguides.

Aquesta proposta a incloure en el projecte de Decret Llei s'ajusta als requeriments de l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia i 38 de la Llei 13/2008 perquè la finalitat que justifica la norma és subvenir una necessitat concreta com és evitar les greus conseqüències derivades del funcionament correcte dels sistemes de sanejament a causa de la manca dels recursos

necessaris per assegurar la seva operativitat, situació que requereix una reacció normativa en el termini més breu que el requerit per la via legislativa ordinària.

A la vista de tot l'exposat es pot concloure que el precepte a que incorporar-se en el del Decret Llei són imprescindibles i són els mínims necessaris per tal que:

- a) L'Agència pugui atribuir als ens gestors els recursos necessaris per al funcionament dels sistemes de sanejament, per evitar la greu pertorbació i fins i tot el col·lapse que es podria produir en determinats sistemes públics de sanejament, així com de les infraestructures públiques de regeneració d'aigües residuals.
- b) Aquesta mesura normativa de caràcter immediat permet subvenir aquesta necessitat urgent i extraordinària sense afectar a la regularitat i continuïtat del servei que afecta a 133 sistemes públics de sanejament del total de 554 en servei i a una població equivalent de 2.420.359 h.e.

Així doncs, s'acompleix l'exigència de que hi hagi una relació de congruència i de sentit entre les mesures contingudes en el Decret Llei i la situació que cal afrontar sorgida arran de la inflació i de la limitació del finançament dels ens gestors.

E) Impacte econòmic de la mesura proposada

L'impacte econòmic derivat de l'aplicació de l'increment del 15% sobre l'import certificat i validat per l'Agència l'any 2023 per despesa directa d'explotació seria de 9.000.000 € + IVA.

Cal destacar que és un import màxim teòric en base a la certificació realitzada en l'exercici anterior, i que no comporta necessàriament que s'hagi d'aplicar en la seva totalitat en l'exercici en curs, donat que l'import final resultant derivat d'aquesta disposició en l'atribució de fons final queda supeditada a la real justificació de la despesa produïda, a la presentació de la documentació justificativa i a la corresponent validació de l'Agència.

Barcelona,

Director

**Agència Catalana
de l'Aigua**

Provença, 260
08008 Barcelona
Tel. 93 567 65 00
NIF Q 0801031 F

PARLAMENT DE CATALUNYA
REGISTRE GENERAL

00035 4.7.24 900230

NÚM. DE FULL

NÚM. D'ENTRADA

**Generalitat
de Catalunya**

Francesc Camps i Xicart, Adjunt a Gerència per a la Gestió Econòmica i Pressupostària,

INFORMA I CERTIFICA segons correspongui:

1. El 15 de novembre de 2023, el Consell d'Administració de l'ACA va aprovar l'Avantprojecte de pressupost 2024. Els crèdits pressupostaris per a despeses de capítols I a VII per al 2024 totalitzen 532.476.028 €.
2. La base d'execució 22 del pressupost de 2024 estableix la forma d'adopció dels compromisos futurs, que s'han de finançar amb càrrec a ingressos corrents dels anys futurs i dels romanents acumulats a 31 de desembre de 2023. D'acord amb aquesta base, s'estableix que el 90% dels romanents de tresoreria no finalistes es poden destinar a l'augment dels crèdits pressupostaris pel 2024 i/o a l'ampliació dels límits de despesa d'anys futurs. Això implica que el 10% del romanent no finalista queda pendent d'aplicació o assignació a l'adopció de nous compromisos.
3. D'acord amb els comptes anuals aprovats de l'any 2023, el romanent a 31.12.2023 es va situar en 615.998.572 €, dels quals 20.363.401 € tenien caràcter finalista, mentre que 595.635.171 € eren de caràcter no finalista, entès com a finalistes les aportacions d'altres administracions rebudes i destinades a una finalitat concreta. En conseqüència, el romanent no finalista pendent de destí a compromisos futurs és de 59.563.517 €.
4. El 21 de desembre de 2023 es va publicar al DOGC 9065 el DECRET 222/2023, de 19 de desembre, pel qual s'estableixen els criteris d'aplicació de la pròrroga dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023, mentre no entrin en vigor els del 2024 de la Generalitat de Catalunya.
5. Fins a la data, s'han portat a terme les corresponents adequacions de l'Avantprojecte de pressupost 2024 per adaptar-lo al DECRET 222/2023, de 19 de desembre, i s'han efectuat diverses incorporacions de romanent a 31 de desembre de 2023 donant lloc al pressupost vigent de l'any 2024. Així mateix, s'han efectuat diverses assignacions de romanent per poder adoptar compromisos futurs d'acord amb l'establert en la base 22 del pressupost aprovat pel consell d'administració per l'any 2024. En conseqüència, a data d'expedició d'aquest informe/certificat resta pendent d'aplicació/assignació l'import de 59.563.517 € indicat a l'apartat 3.
6. Des de l'ACA s'ha impulsat la tramitació d'un decret llei /2024 per tal de poder fer front a l'increment de les atribucions de recursos per al finançament de l'explotació dels sistemes de sanejament en alta i de les instal·lacions públiques de regeneració d'aigües residuals per a l'exercici 2024.
7. La proposta de decret llei estableix que l'import de les atribucions de recursos en concepte de cost directe d'explotació dels sistemes públics de sanejament en el supòsit regulat per a l'article 55.1.a.2 i l'import de les atribucions de recursos en concepte de cost directe d'explotació de les instal·lacions de regeneració d'aigües residuals en el mateix supòsit, per a l'exercici 2024 és el resultant d'incrementar en un 15% l'import certificat i validat per l'Agència Catalana de l'Aigua com a despesa directa d'explotació per a l'exercici 2023.
8. D'acord amb les estimacions dels serveis tècnics de l'ACA, l'impacte pressupostari sobre l'any 2024 derivat d'aquest decret llei és el que s'indica a continuació:

	Base	IVA	Total
Sistemes de sanejament	9.000.000,00	900.000,00	9.900.000,00
Sistemes de reutilització	1.179.037,59	117.903,76	1.296.941,35
Total	10.179.037,59	1.017.903,76	11.196.941,35

9. No obstant les estimacions del punt 6 anterior, la sortida de l'estat d'excepcionalitat canviarà el règim de funcionament de la reutilització, de manera que no és probable que se superi el cost de l'atribució de fons actual. En conseqüència, és raonablement previsible que el funcionament dels sistemes de reutilització no comportin un impacte pressupostari superior al ja previst en el pressupost vigent. D'aquesta manera, l'impacte pressupostari addicional en el pressupost de l'ACA de 2024 causat pel decret llei quedaria establert en 9.900.000 €, corresponent als sistemes de sanejament.
10. Els crèdits pressupostaris de l'any 2024 no contemplen els imports necessaris per poder dur a terme les atribucions de fons que deriven d'aquest decret llei, que d'acord amb l'apartat 9, es quantifiquen en 9.900.000 €. En conseqüència, per poder dur a terme la seva tramitació caldrà prèviament incrementar els crèdits pressupostaris de l'any 2024 en aquest mateix import (9.900.000 €)
11. Atès que el romanent a 31.12.2023 no aplicat a pressupost 2024 i no assignat a compromisos futurs totalitza 59.563.517 € i l'estimació dels crèdits pressupostaris addicionals a càrrec de l'any 2024 per poder assumir l'impacte derivat del decret llei de referència totalitza 9.900.000 €, és possible finançar aquest import (9.900.000 €) amb el romanent indicat (59.563.517 €).
12. D'acord amb el que s'ha exposat anteriorment, es conclou que una vegada el Consell d'Administració hagi aprovat la modificació de la base 22 i hagi aprovat el destí de 9.900.000 € a càrrec del romanent indicat en l'apartat 11 (59.563.517 €), es disposarà del crèdit pressupostari addicional per l'any 2024 de 9.900.000 € pel finançament de les despeses derivades de l'aplicació del decret llei de referència.

I per tal que així consti, signa el present certificat.

Francesc
Camps Xicart
Adjunt a Gerència per a
la Gestió Econòmica i
Pressupostària

2024.06.28
10:38:01
+02'00'

De: Garcia Iñiguez, Olga
A: Puigmalé Recasens, Immaculada; Assessoria Jurídica Daam: Borras Pascual, Maria Josep
Cc: Herrador Gil, Laura; Garcia Ramirez, Jose Luis
Assunto: RV: Decret llei AS-SAL-AC complet vy.docx
Fecha: dilluns, 1 de juliol de 2024 17:28:39
Archivos adjuntos: image002.png
image003.png

Benvolguda,

En relació amb el Decret llei /2024, de 2 de juliol, pel qual s'adopten mesures urgents en matèries de finançament dels sistemes públics de sanejament i de regeneració d'aigües residuals, de serveis socials, i d'òrgans de gestió de l'Institut Català de la Salut, us traslladem el correu de la directora general de Pressupostos, amb una observació a l'article 5.6 relatiu a la modificació dels Estatuts de l'Institut Català de la Salut.

Vist l'impacte pressupostari del Decret llei, no emetran informe.

Cordialment,

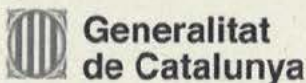
Olga Garcia Iñiguez

Responsable de relacions amb l'Oficina del Govern

Assessoria Jurídica

Departament d'Economia i Hisenda

Carrer Foc, 57 | 08038 Barcelona | Telèfon 93 316 2157

Aquest missatge s'adreça exclusivament a la persona destinatària i pot contenir informació privilegiada o confidencial. Si no sou la persona destinatària indicada, us recordem que la utilització, divulgació i/o còpia sense autorització està prohibida en virtut de la legislació vigent. Si heu rebut aquest missatge per error, us demanem que ens ho feu saber immediatament per aquesta via i que el destruïu. Abans d'imprimir aquest missatge, assegureu-vos que és realment necessari.

De: Pallarols Llinàs, Esther

Enviat: dilluns, 1 de juliol de 2024 17:16

Per a: Garcia Iñiguez, Olga; ECO Direcció General de Pressupostos
<dgpressupostos.eco@gencat.cat>; Cristobal Jornet, Oscar

A/c: Nadal Carnice, Immaculada; Noguera Piquer, Marc

; Miguez Rua, Manuela

Tema: RE: Decret llei AS-SAL-AC complet vy.docx

Bona tarda,

El text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya va ser modificat per l'article 148.14 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient per actualitzar els imports d'aportació de recursos de l'ACA a les necessitats reals de **finançament dels ens gestors dels sistemes públics de sanejament en alta (servei de tractament d'aigües residuals)**, però no va

ser suficient, ja que a conseqüència de l'escalada de preus que es va produir a l'estiu de l'any 2021, afectant al preu del gas natural, del petroli, de l'energia i de les matèries primeres i béns intermedis, va resultar imprescindible una intervenció normativa urgent per assegurar el manteniment de la prestació del sistema públic de sanejament en alta a Catalunya i garantir la seva viabilitat econòmica. Així, el Decret Llei 11/2022, de 30 d'agost, va autoritzar l'Agència Catalana de l'Aigua per **realitzar atribucions de recursos de caràcter extraordinari amb aquesta finalitat, si bé les va acotar als exercicis 2022 i 2023**, disposant expressament que les referides atribucions de recursos no s'havien de prendre en consideració en la determinació del cost directe d'explotació corresponent als exercicis 2024 i següents tot considerant que tindrien caràcter temporal. La realitat econòmica mostra que, tot i donar-se una certa estabilització en els increments de preus, aquests no han retornat als valors anteriors a 2021.

Les actuals circumstàncies del mercat i l'increment generalitzat dels preus han causat una gradual disminució de la capacitat econòmica i d'actuació dels ens gestors dels sistemes públics de sanejament en alta. Aquesta situació, que s'ha mantingut sostinguda en el temps, està generant un risc concret d'afecció greu a la prestació del servei. **L'increment de cost d'operació experimentat queda justificat, d'una banda, per la variació experimentada per l'IPC entre maig de 2020 i maig de 2024 que es concreta a Catalunya en un 19,7% i, d'altra banda, en l'increment del cost observat en licitacions de serveis d'operació realitzades per altres administracions que presenten valors pròxims al 30%.** Aquest increment de cost d'operació és especialment greu si es té en compte que els sistemes públics de sanejament afectats són 133 depuradores d'aigües residuals, d'un total de 554 que hi ha a Catalunya, que afecta a 2.420.359 habitants equivalents, i que són gestionats per 32 ens gestors. A més, bona part dels sistemes públics de sanejament en alta afectats es troben en zones costaneres i en zones especialment afectades per la sequera. L'adequat tractament de les aigües residuals, a més, és requisit per tal de no frustrar les possibilitats de reutilització de l'aigua tractada i regenerada. La possibilitat d'us d'aquesta aigua permet alliberar aigua de millor qualitat per atendre a usos prioritaris com és l'aigua de consum humà i bany. L'aigua és un bé escàs, per la qual cosa no es pot malbaratar menys en un context de canvi climàtic.

El risc de fallida en la prestació del servei de tractament d'aigües residuals i les conseqüències que se'n poden derivar constitueix el pressupòsit d'urgent i extraordinària necessitat per a l'adopció, mitjançant Decret Llei, d'acord amb el previst a l'article 38 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, de la mesura consistent en la previsió d'unes atribucions de fons extraordinàries als ens gestors dels sistemes públics de sanejament en alta i de les instal·lacions públiques de regeneració d'aigües residuals a fi de sufragar l'increment de les despeses directes d'explotació durant l'exercici 2024.

El projecte de decret llei augmenta els recursos que l'ACA destina a finançar el cost directe d'explotació dels sistemes públics de sanejament i de regeneració d'aigües residuals durant l'exercici 2024 en el supòsit que no resulti d'un procés de pública concurrència. En concret, serà el resultant d'incrementar en un 15% l'import certificat i validat per l'Agència Catalana de l'Aigua com a despesa directa ordinària d'explotació per a l'exercici 2023.

Segons certificat de l'adjunt a Gerència per a la Gestió Econòmica i Pressupostària de l'ACA, de 28-6-2024, el cost de la mesura serà de 9.900.000 € (10% IVA inclòs). Atès que els crèdits pressupostaris de 2024 no contemplen els imports necessaris per poder dur a terme les atribucions de fons que deriven del projecte de decret llei caldrà incrementar els crèdits

pressupostaris. El romanent de tresoreria de l'ACA a 31-12-2023 era de 615.998.572 €, dels quals 595.635.171 € no tenien caràcter finalista. D'acord amb les bases d'execució pressupostària de l'ACA, poden destinar a nous compromisos el 10% d'aquest segon import: 59.563.517 € que, a data d'expedició del certificat, resten pendents d'aplicació/assignació. Per tant, es conclou que una vegada el Consell d'Administració hagi aprovat la modificació de la base 22 i hagi aprovat el destí de 9.900.000 € a càrrec del romanent de 59.563.517 €, es disposarà del crèdit pressupostari addicional per l'any 2024 de 9.900.000 € pel finançament de les despeses derivades de l'aplicació del decret llei de referència. Tanmateix cal advertir que al finançar-se amb romanent de tresoreria suposa un increment del dèficit de l'exercici.

Pel que fa al text de l'ICS, l'article 5.6 modifica l'article 34.1 dels Estatuts de l'Institut Català de la Salut, aprovats pel Decret 13/2009, de 3 de febrer, que queda redactat de la forma següent: "1. A proposta del director o directora gerent de l'Institut, i mitjançant acord del Consell d'Administració, es poden crear, modificar o suprimir una organització territorial dels centres, els serveis i establiments de l'Institut Català de la Salut. Cadascuna de les unitats territorials que en el seu cas es puguin crear, modificar o suprimir rep el nom de gerència territorial".

Sobre aquest text caldria afegir "1. A proposta del director o directora gerent de l'Institut, i mitjançant acord del Consell d'Administració, es poden crear, modificar o suprimir una organització territorial dels centres, els serveis i establiments de l'Institut Català de la Salut, amb les limitacions establertes per la normativa pressupostària. Cadascuna de les unitats territorials que en el seu cas es puguin crear, modificar o suprimir rep el nom de gerència territorial".

Ben cordialment,

Esther Pallarols i Llinàs
Directora general de Pressupostos
Departament d'Economia i Hisenda

Carrer del Foc, 57 | 08038 Barcelona | 93 316 20 94
<http://economia.gencat.cat>

Aquest missatge s'adreça exclusivament a la persona destinatària i pot contenir informació privilegiada o confidencial. Si no sou la persona destinatària indicada, us recordem que la utilització, divulgació i/o còpia sense autorització està prohibida en virtut de la legislació vigent. Si heu rebut aquest missatge per error, us demanem que ens ho feu saber immediatament per aquesta via i que el destruïu. Abans d'imprimir aquest missatge, assegureu-vos que és realment necessari.

De: Garcia Iñiguez, Olga [REDACTED]
Enviat: dilluns, 1 de juliol de 2024 14:41
Per a: Pallarols Llinàs, Esther [REDACTED]; ECO Direcció General de Pressupostos <dgpressupostos.eco@gencat.cat>; Cristobal Jornet, Oscar [REDACTED]
A/c: Nadal Carnice, Inmaculada [REDACTED]; Noguera Piquer, Marc [REDACTED]; Miguez Rua, Manuela [REDACTED]
Tema: RV: Decret llei AS-SAL-AC complet vy.docx

La cap de l'AJ d'ACC ens diu que l'única mesura amb impacte seria la de l'ACA i ens adjunta un

certificat d'existència de crèdit.

Ja em direu, potser es pot enllestir amb un correu o una nota,

Olga Garcia Iñiguez

Responsable de relacions amb l'Oficina del Govern

Assessoria Jurídica

Departament d'Economia i Hisenda

Carrer Foc, 57 | 08038 Barcelona | Telèfon 93 316 2157

<http://economia.gencat.cat>

**Generalitat
de Catalunya**

Aquest missatge s'adreça exclusivament a la persona destinatària i pot contenir informació privilegiada o confidencial. Si no sou la persona destinatària indicada, us recordem que la utilització, divulgació i/o còpia sense autorització està prohibida en virtut de la legislació vigent. Si heu rebut aquest missatge per error, us demanem que ens ho feu saber immediatament per aquesta via i que el destruiu. Abans d'imprimir aquest missatge, assegureu-vos que és realment necessari.

De: Puigmulé Recasens, Immaculada [REDACTED]

Enviat: dilluns, 1 de juliol de 2024 14:38

Per a: Garcia Iñiguez, Olga [REDACTED]

A/c: Herrador Gil, Laura [REDACTED]

Tema: Decret llei AS-SAL-AC complet vy.docx

Olga, t'envio certificat existència de crèdit de la mesura del decret llei que correspon a l'ACA. És la única mesura amb impacte pressupostari.

Informe jurídic en relació amb el projecte de Decret llei pel qual s'adopten mesures urgents en matèries de finançament dels sistemes públics de sanejament i de regeneració d'aigües residuals, i de serveis socials.

Antecedents.

S'ha tramés a aquesta Assessoria Jurídica el Projecte de Decret llei pel qual s'adopten mesures urgents en matèries de finançament dels sistemes públics de sanejament i de regeneració d'aigües residuals, de serveis socials, i d'òrgans de gestió de l'Institut Català de la Salut.

Aquest informe jurídic s'emet d'acord amb l'article 4 de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya; l'article 19 del Reglament dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret 57/2002, de 19 de febrer. En concret, aquest informe s'emet en compliment de l'article 38.3 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, que disposa que, en tot cas, els projectes de decret llei han d'ésser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat.

El projecte de Decret llei conté tres mesures, cadascuna de les quals s'acompanya de la corresponent documentació justificativa:

En primer lloc, la mesura en matèria de finançament dels sistemes públics de sanejament i de regeneració d'aigües residuals, s'acompanya de la següent documentació:

- a) Informe justificatiu de la necessitat extraordinària i urgent signat pel director de l'Agència catalana de l'Aigua, de data 28.06.2024.
- b) Certificat d'existència de crèdit signat per l'adjunt a Gerència per a la Gestió Econòmica i Pressupostària de l'Agència Catalana de l'Aigua.

En segon lloc, la mesura en matèria de serveis socials, s'acompanya de la següent documentació:

- a) Informe justificatiu de la necessitat extraordinària i urgent i memòria general signats pel secretari general del Departament de Drets Socials de data 18.06.2024.
- b) Informe econòmic signat pel director de Serveis del Departament de Drets Socials de data 19.06.2024.
- c) Informe jurídic emès per l'Assessoria Jurídica del Departament de Drets Socials en relació a la mesura proposada.

Aquest informe jurídic s'emet en relació a la mesura en matèria de finançament dels sistemes públics de sanejament i de regeneració d'aigües residuals, i es remet pel que fa a l'altra mesura, a l'informe jurídic emès per l'assessoria jurídica del Departament de Drets Socials.

I. Objecte de la mesura

La proposta de disposició té per objecte permetre a l'Agència Catalana de l'Aigua incrementar per l'exercici 2024 les atribucions de recursos en concepte de cost directe d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta en el supòsit regulat per l'article 55.1.a.2 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre¹ i en concepte de cost directe d'explotació de les instal·lacions de regeneració d'aigües residuals, en un 15% respecte de l'import certificat i validat per l'Agència com a despesa directa d'explotació ordinària per a l'exercici 2023.

¹ En endavant, el TRLMAC.

La proposta s'aplica també a les despeses directes d'explotació ordinària de les instal·lacions de regeneració d'aigües residuals atès que l'article 55 bis.2 d'aquest cos legislatiu disposa en els eu apartat 2 que el seu finançament es duu a terme per mitjà d'una atribucions de fons en els mateixos terme que defineix l'article 55.

Aquests increment s'aplica exclusivament a les atribucions de fons corresponents a aquells sistemes públics de sanejament les despeses directes de gestió dels quals no resultin de manera directa i específica d'un procés selectiu de pública concurrència, d'acord amb el sistema de determinació de l'import de les atribucions de recursos per al finançament de les despeses directes de gestió dels sistemes públics de sanejament, previst a l'article 55.1.a.2 TRLMAC. D'acord amb aquest precepte, en aquests supòsits, l'import màxim de les atribucions de recursos per al finançament d'aquestes despeses directes d'explotació dels sistemes és l'import reconegut per l'Agència Catalana de l'Aigua com a despesa directa d'explotació per a l'exercici immediatament anterior, entenent l'atribució de recursos com a global per al conjunt d'aquests sistemes.

Es precisa que aquest increment del 15% opera respecte de l'import de la despesa directa d'explotació ordinària. Aquest esment exprés a la despesa ordinària és per acotar que quest increment en cap cas s'aplica respecte dels imports percebuts pels ens gestors dels sistemes públics de sanejament en aplicació del Decret Llei 11/2022, de 30 d'agost, d'autorització d'atribucions extraordinàries der recursos per fer front al 'increment de les despeses directes d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta durant els exercici 2022 i 2023.

II. Antecedents

1. La prestació del servei de sanejament de les aigües residuals urbanes mitjançant la gestió dels sistemes públics de sanejament en alta, definit a l'article 2.13 del TRLMAC,

s'atribueix en l'article 52 del TRLMAC a les entitats locals de l'aigua que hagin assumit les competències municipals en matèria de sanejament, o, en el cas que no s'hagin constituït aquestes, a les administracions competents.

La Generalitat de Catalunya, mitjançant l'Agència Catalana de l'Aigua, finança tant les instal·lacions de domini públic que conformen els sistemes públics de sanejament de les aigües residuals urbanes, com la prestació del servei de sanejament d'aquestes aigües, de conformitat amb l'article 55 del TRLMAC. Aquest finançament de la prestació del servei sistemes públics de sanejament per part de l'Agència Catalana de l'Aigua es realitza mitjançant les corresponents atribucions de recursos als ens gestors amb afectació de destinació. Les despeses d'explotació que són objecte de finançament s'integren per les despeses directes de prestació d'aquests serveis i les de reposició i millorament de les infraestructures.

En concret, la lletra a) d'aquest apartat 1 de l'article 55, estableix el sistema de càlcul del cost directe d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta, tot distingint els cas en què aquest cost resulti de manera directa i especifica d'un procés selectiu de pública concurrència (article 55.1.a.1) d'aquells en que no (article 55.1.a.2). En aquest darrer cas, la Llei imposa un límit màxim a l'import que pot reconèixer en concepte de despesa directa d'explotació que es l'import en concepte de cost directe d'explotació certificat i validat per l'Agència Catalana de l'Aigua en l'exercici immediatament anterior.

2. L'actual disposició addicional quarta bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, introduïda per l'article 148.14 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, va permetre introduir un increment en els valors atribuïts a les administracions que es troben sotmeses al supòsit de l'article 55.1.a.2) del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, per tal d'actualitzar-ho a l'any 2020.

Aquesta modificació va ser necessària per tal d'adaptar l'actualització dels imports a les necessitats reals de finançament dels ens gestors dels sistemes públics de sanejament en alta però no suficient, ja que a conseqüència de l'escalada de preus que es va produir a l'estiu de l'any 2021, afectant al preu del gas natural, del petroli, de l'energia i de les matèries primeres i béns intermedis, va resultar imprescindible una intervenció normativa urgent per assegurar el manteniment de la prestació del sistema públic de sanejament en alta a Catalunya i garantir la seva viabilitat econòmica. Així, el Decret Llei 11/2022, de 30 d'agost va autoritzar a l'Agència Catalana de l'Aigua per realitzar atribucions de recursos de caràcter extraordinari amb aquesta finalitat, si bé les va acotar als exercicis 2022 i 2023, disposant expressament que les referides atribucions de recursos no s'havien de prendre en consideració en la determinació del cost directe d'explotació corresponent als exercicis 2024 i següents.

En l'informe justificatiu s'explica que les actuals circumstàncies del mercat i l'increment generalitzat dels preus així com l'impacte de la inflació ha causat una gradual disminució de la capacitat econòmica i d'actuació dels ens gestors dels sistemes públics de sanejament en alta. Aquesta situació que s'ha mantingut sostinguda en el temps està generant un risc concret d'afecció greu a la prestació del servei. L'increment de cost d'operació experimentat queda justificat, d'una banda, per la variació experimentada per l'IPC entre maig de 2020 i maig de 2024 que es concreta a Catalunya en un 19,7% i, d'altra banda, en l'increment del cost observat en licitacions de serveis d'operació realitzades per altres administracions que presenten valors pròxims al 30%. Aquet increment de cost d'operació és especialment greu si es té en compte que els sistemes públics de sanejament afectats son 133 depuradores d'aigües residuals, d'un total de 554 que hi ha a Catalunya, que afecta a 2.420.359 habitants equivalents, i que son gestionats per 32 ens gestors. L'informe justificatiu assenyala que bona part dels sistemes públics de sanejament en alta afectats es troben en zones costaneres i en zones especialment afectades per la sequera, per la qual cosa resulta que imprescindible que el seu abocament es produeix en les condicions adequades sense afectar la qualitat d'un recurs imprescindible com l'aigua. L'adequat tractament de les

aigües residuals, a més, és requisit per tal de no frustrar les possibilitats de reutilització de l'aigua tractada i regenerada. Aquestes possibilitats d'us d'aquesta aigua permeten alliberar aigua de millor qualitat per atendre a usos prioritaris i que requereixen d'una major qualitat com és l'aigua de consum humà i bany, incidint especialment en l'estació de regeneració del Prat del Llobregat.

La manca de finançament suficient d'aquest increment de les despeses, atès el referit increment dels preus, i la consegüent impossibilitat d'assumpció d'aquestes per part dels ens gestors, pot conduir a una situació de col·lapse d'aquests sistemes públics de sanejament i de les instal·lacions públiques de regeneració d'aigües residuals afectant a la salut de les persones i al medi ambient.

Davant d'aquest context de volatilitat i inestabilitat del preus, l'informe justificatiu considera imprescindible que l'la Llei permeti que l'import de les atribucions de recursos en concepte de cost directe d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta en el supòsit regulat per a l'article 55.1.a.2 i l'import de les atribucions de recursos en concepte de cost directe d'explotació de les instal·lacions de regeneració d'aigües residuals en el mateix supòsit, per a l'exercici 2024 sigui el resultant d'incrementar en un 15% l'import certificat i validat per l'Agència Catalana de l'Aigua com a despesa directa ordinària d'explotació per a l'exercici 2023.

III. Marc competencial i normatiu

1. Pel que fa a l'àmbit competencial en aquesta matèria, els títols competencials que permeten l'aprovació d'aquet projecte de decret llei són els relatius a la competència de la Generalitat en matèria d'aigües i en matèria d'obres hidràuliques.

Així, l'article 117 de l'EAC estableix que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'aigües que pertanyin a conques hidrogràfiques intracomunitàries, competència que inclou, en tot cas, l'organització de l'administració.

hidràulica de Catalunya (art. 117.1.d). L'article 117 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC) estableix que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'aigües que pertanyen a conques hidrogràfiques intracomunitàries, que inclou, en tot cas, l'organització de l'Administració hidràulica de Catalunya.

Així mateix, l'article 144.1.g) de l'Estatut reconeix a la Generalitat la competència compartida per a la regulació i gestió dels abocaments efectuats en les aigües interiors de Catalunya, i també els efectuats en les aigües superficials i subterrànies que no passen per una altra comunitat autònoma, i la competència executiva sobre la intervenció administrativa dels abocaments en les aigües superficials i subterrànies.

En darrer terme, cal esmentar que l'article 148, reconeix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'obres públiques (planificació, construcció i finançament) que no siguin d'interès general, ni afectin altres comunitats.

La Directiva 91/271/CEE, del Consell, de 21 de maig, sobre el tractament de les aigües residuals urbanes, incorporada a l'ordenament jurídic espanyol mitjançant el Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables al tractament de les aigües residuals urbanes, desenvolupat per Reial Decret 509/1996, de 15 de març, imposa a les autoritats nacionals el deure de tractar les aigües residuals urbanes amb caràcter previ al seu abocament al medi. Aquest deure de depuració de les aigües residuals urbanes, es complementa amb el previst a la Directiva 2000/60/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació a l'àmbit de la política d'aigües, al text refós de la Llei d'aigües, aprovat per Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, i al Reglament del domini públic hidràulic, aprovat per Reial decret 849/1986, d'11 d'abril, en relació amb el deure d'assolir un bon estat de les masses d'aigua i reduir la contaminació, mitjançant l'establiment de les mesures adequades.

Així mateix, cal tenir en compte que el servei de sanejament en alta que compren la construcció, manteniment, conservació i explotació de les instal·lacions que integren el sistema públic de sanejament, és un servei bàsic i essencial, directament vinculat a la satisfacció de necessitats vitals de primer ordre, tal i com ho ha sancionat l'Assemblea General de les Nacions Unides, és també un reconeixent un dret humà a l'aigua i al sanejament l'any 2010 tot precisant, mitjançant la Resolució A770/169, el dret a l'aigua i al sanejament com a dos drets independents.

En exercici de les competències en matèria d'aigües, reconegudes a l'Estatut, el Parlament ha aprovat una sèrie de normes legals, actualment refoses en un text únic, el TRLMAC regula el marc legal del sanejament.

L'article 4 del TRLMAC reconeix a la Generalitat la programació, la promoció, l'aprovació, l'execució i l'explotació dels aprofitaments hídrics i de les obres hidràuliques que es facin a Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general de l'Estat o la realització de les quals no afecti una altra comunitat autònoma, la intervenció administrativa dels abocaments que puguin afectar les aigües superficials, subterrànies i marítimes, així com la determinació de la política de sanejament d'aigües i la coordinació de les administracions competents.

L'Agència Catalana de l'Aigua com a Administració hidràulica de la Generalitat, exerceix les funcions que li reconeix l'article 8.2 del TRLMAC, entre les que cal destacar, la promoció, la construcció, l'explotació i el manteniment de les obres hidràuliques de competència de la Generalitat, la intervenció administrativa i el cens dels abocaments que puguin afectar les aigües superficials, subterrànies i marítimes i el control de la qualitat les aigües, de la seva contaminació per mitjà d'un enfocament combinat, utilitzant un control de la contaminació en la font mitjançant la fixació de valors límit d'emissió i objectius de qualitat del medi receptor, la gestió, la recaptació, l'administració i la distribució de recursos econòmics que li atribueix la Llei, l'acció concertada i, si

escau, la coordinació de les actuacions de les administracions competents en matèria de sanejament en el territori de Catalunya, i l'ordenació dels serveis de sanejament.

El marc normatiu específic de la gestió i finançament del servei de sanejament de les aigües residuals urbanes, es troba constituït pel títol V d'aquest TRLMAC i pel seu desenvolupament reglamentari, el Reglament dels serveis públics de sanejament, aprovat per Decret 130/2003, de 30 de maig.

L'article 55 del TRLMAC regula el sistema de finançament de la prestació del servei públic de sanejament de les aigües residuals urbanes. El finançament de les despeses de gestió dels sistemes públics de sanejament correspon a l'Agència Catalana de l'Aigua, mitjançant l'atribució de recursos als ens gestors. D'acord amb aquest precepte, són objecte de finançament les despeses directes de prestació del servei de sanejament, les despeses de reposició i les de millorament.

L'apartat 1 d'aquest article conté els criteris de càlcul de les despeses directes (lletra a) i de les despeses de reposició i millorament (lletra b), mentre que l'apartat 2 regula com s'han de finançar eventuais costos indirectes. L'apartat 3 preveu que el Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua pugui adoptar criteris complementaris de gestió de les atribucions de recursos als establerts als apartats 1 i 2 i l'apartat 4 regula la possibilitat que el marc d'atribucions de recursos per al finançament de les despeses d'explotació i de reposició i millores sigui objecte d'un conveni de col·laboració específic entre l'Agència Catalana de l'Aigua i les entitats locals de l'aigua, prèvia l'autorització del Govern.

En relació a la determinació dels imports de les despeses directes de prestació del servei de sanejament de les aigües residuals que poden ésser objecte de finançament mitjançant atribució de recursos procedents del cànon de l'aigua, l'apartat 1 de l'article 55 diferencia aquells casos on el cost directe resulti de manera directa i específica d'un procés selectiu de pública concurrència, cas en el que aquest és l'import que es reconeix

per l'Agència com a despesa directa d'explotació als efectes de la seva inclusió en l'atribució de recursos (article 55.1.a.1), i els casos on l'import en concepte de despesa directa no resulti de processos selectius, en els quals l'import que es reconeix a efectes d'incloure'l en l'atribució de recursos, no pot ésser superior al certificat i validat per l'Agència per a l'exercici immediatament anterior (article 55.1.a.2).

Pel que fa al finançament de les despeses d'explotació de les instal·lacions públiques de regeneració d'aigües residuals, l'apartat 55 bis en el seu apartat 2 disposa que es duu a terme mitjançant atribucions de fons en els mateixos termes definits en l'article 55.

2. Partint d'aquest àmbit material, la competència per elaborar i efectuar aquesta proposta de disposició correspon a l'Agència Catalana de l'aigua a través del seu departament d'adscripció, el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, de conformitat amb l'article 1.2.a.1 del Decret 14/2024, de 16 de gener de reestructuració del Departament

IV. Aspectes habilitadors i límits materials del Decret llei

Els aspectes bàsics que s'han de valorar, als efectes de poder informar favorablement la proposta de disposició tramesa, se centren en determinar, d'una banda, si concorre el pressupòsit de fet habilitant de la extraordinària i urgent necessitat **(1)** i, d'altra banda, la no vulneració dels límits materials establerts a l'Estatut **(2)**.

Certament, tal i com ha exposat el Consell de Garanties Estatutàries en diversos dictàmens², per a la correcta adequació estatutària, es requereix l'observança de dos

² Destaquen el Dictamen 7/2010, de 22 d'abril, sobre el Decret llei 2/2010, de 30 de març, pel qual es modifica la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals; el Dictamen 1/2012, de 10 de gener, FJ2; i el Dictamen 16/2013, de 15 de novembre, FJ2.

elements essencials: un de formal, és a dir, l'existència del pressupòsit habilitant; i un altre de material, que implica el respecte de les matèries que actuen com a límit i, en conseqüència, són vedades al seu contingut.

Aquests extrems tenen una importància essencial en el cas de l'aprovació de decret lleis ja que, un cop validat pel Parlament, si s'escau, acabarà sent una norma amb rang legal aprovada pel Govern en lloc del Parlament, i, per tant, constitueix una excepció a l'exercici ordinari de la potestat legislativa de la cambra catalana.

1. Pel que fa al primer aspecte, la concurrència del pressupòsit de fet que justifica la extraordinària i urgent necessitat per aprovar un decret llei, cal tenir present la doctrina que ha elaborat el Tribunal Constitucional (entre totes, la sentència 68/2007, de 28 de març) que considera que és cabdal el criteri polític dels òrgans que prenen la decisió, sense que això impliqui que aquests puguin actuar sense cap tipus de restricció. És a dir, l'apreciació de l'excepcionalitat que fonamenta la utilització de la figura del decret llei és de caràcter polític i, per tant, pertoca al Govern d'apreciar-la.

Per la seva banda, el Consell de Garanties Estatutàries –acollint la jurisprudència constitucional- ha distingit entre l'element de la urgència i el del caràcter extraordinari.

La urgència, segons el Consell de Garanties Estatutàries, es vincula a la impossibilitat d'implementar el contingut de la regulació mitjançant el procediment parlamentari comú previst per a la resta d'iniciatives legislatives. És a dir, el Govern únicament estaria legitimat per exercir la potestat normativa mitjançant decret llei quan, si anés per la via de la tramitació parlamentària, no es poguessin assolir els objectius perseguits.

En paraules del Consell de Garanties Estatutàries, en el dictamen 1/2012:

“La urgència es vincula a la impossibilitat d'implementar el contingut de la regulació o, en altres paraules, d'assolir la finalitat desitjada o cercada, mitjançant

el procediment parlamentari comú previst per a la resta d'iniciatives legislatives, Així, i d'acord amb aquestes condicions, el Govern únicament estaria legitimat per exercir la seva potestat normativa mitjançant decret llei quan per la via de la tramitació parlamentària de naturalesa més urgent no fos raonablement viable o possible assolir els objectius perseguits per l'acció normativa (en aquest sentit, vegeu les STC 137/2011, de 14 de setembre, FJ 4; 68/2007, de 28 de març, FJ 6; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 3; 11/2002, de 17 de gener, FJ 4, i 6/1983, de 4 de febrer, FJ 6)".

El Dictamen 2/2019, de 22 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries manifesta que la jurisprudència ha estat favorable a *validar les normes que s'aproven emmarcades en una conjuntura econòmica i/o social que requereix una regulació urgent, sempre, això sí, que quedi prou justificada, de forma explícita i raonada, al text de la norma* (STC 93/2015, FJ 7, amb citació de la STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3).

Pel que fa a la naturalesa extraordinària de la necessitat, és un supòsit excepcional que s'interpreta en el sentit que les circumstàncies existents requereixen una intervenció normativa immediata per part del Govern. La majoria de supòsits que han acudit al decret llei, es refereixen a situacions fàctiques amb especial repercussió en l'àmbit econòmic o social. És en aquests casos on el marge de decisió del Govern és més flexible i preval per damunt d'altres consideracions.

En aquest sentit, la sentència del Tribunal Constitucional 39/2013 (FJ 5), indica que:

"la valoración de la extraordinaria y urgente necesidad de una medida puede ser independiente de su imprevisibilidad e, incluso, de que tenga su origen en la previa inactividad del propio Gobierno siempre que concorra efectivamente la excepcionalidad de la situación" (STC 1/2012, FJ 6), pues "lo que aquí debe importar no es tanto la causa de las circunstancias que justifican la legislación de

*urgencia cuanto el hecho de que tales circunstancias efectivamente concurren”
(SSTC 11/2002, FJ 6; y 68/2007, FJ 8)”.*

Tal com s'exposa al Dictamen 2/2019, de 22 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, cal interpretar el caràcter extraordinari:

“com el supòsit excepcional en el qual una situació conjuntural de difícil previsió requereix una intervenció normativa immediata per part del poder executiu per fer front als objectius de governabilitat». Amb línies generals, el caràcter extraordinari ha estat acceptat de manera àmplia per la jurisprudència del Tribunal Constitucional «quan està raonablement i explícitament motivat per situacions fàctiques amb una especial transcendència o repercussió en l'àmbit econòmic o social, i, per contra, l'escrutini ha estat més estricte en supòsits de normativa orientada a reformes estrictament organitzatives o instrumentals mínimament previsibles i que no exigeixen una acció normativa immediata» (DCGE 15/2014, FJ 2.3).”

Per la seva banda, el Tribunal Constitucional exigeix el que es podria considerar com un criteri addicional quin és que l'apreciació de la extraordinària i urgent necessitat sigui explícita i raonada i que existeixi una connexió entre la situació definida (la situació fàctica identificada) i les mesures que el decret llei adopta. El que es requereix és que s'acrediti que la situació d'extraordinària i urgent necessitat i les mesures que el decret llei adopta estan connectades de tal manera que les mesures guarden una relació directa i de congruència amb la situació que es tracta d'afrontar.

Pel que fa a la documentació justificativa, el Tribunal Constitucional demana que la justificació quedi incorporada a l'exposició de motius de la norma, com a millor garantia de l'anàlisi i assumpció de l'existència d'una extraordinària i urgent necessitat d'aprovar aquella norma sense seguir l'iter parlamentari establert per a la resta de normes amb rang legal.

En el cas de la normativa autonòmica, és l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, el que exigeix que aquest raonament s'inclogui en l'exposició de motius del projecte de decret llei tot raonant expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa. A més, la Llei exigeix que s'incorpori a l'expedient un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar.

Traslladant aquesta doctrina al cas de l'expedient objecte d'aquest informe, a continuació s'expliciten les circumstàncies que han concorregut i que justifiquen la necessitat d'establir que l'import de les atribucions de recursos en concepte de cost directe d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta en el supòsit regulat per a l'article 55.1.a.2 i l'import de les atribucions de recursos en concepte de cost directe d'explotació de les instal·lacions de regeneració d'aigües residuals en el mateix supòsit, per a l'exercici 2024 sigui el resultant d'incrementar en un 15% l'import certificat i validat per l'Agència Catalana de l'Aigua com a despesa directa ordinària d'explotació per a l'exercici 2023.

Aquests raonaments es troben exposats en l'informe justificatiu signat pel Director de l'ACA en data de juny de 2024 i que consta a l'expedient.

"En els serveis relacionats amb el cicle de l'aigua concorren un seguit d'atributs que els singularitzen, així d'una banda poden ser considerats com a serveis d'interès general en quan cobreixen necessitats que han de ser satisfetes per a tota la població. A més, tenen el caràcter d'essencial ja que la seva interrupció pot posar en perill o perjudicar greument la salut col·lectiva de les persones, les activitats econòmiques i el medi ambient. Finalment, tenen el caràcter de servei públic exigint la continuïtat i la regularitat en la seva prestació. En definitiva, es tracta de serveis que atenen tant a necessitats bàsiques de la població com a l'obligació i responsabilitat de l'administració de garantir uns serveis de qualitat en tot el territori.

Totes aquestes característiques que defineixen els serveis relacionats amb el cicle de l'aigua, s'apliquen singularment a la recollida, conducció i tractament de les aigües residuals urbanes.

Aquest servei, conformat per tot un conjunt d'instal·lacions de domini públic, és planificat i finançat per la Generalitat de Catalunya, a través de l'Agència Catalana de l'Aigua que és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat de Catalunya en matèria d'aigües i obres hidràuliques, tal i com disposa l'article 7.1 del Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003 de 4 de novembre (TRLMAC). La seva gestió i explotació resta atribuïda per aquest mateix cos legislatiu a les Entitats Locals de l'Aigua constituïdes (ELA), que són l'ens o agrupació d'ens locals amb personalitat jurídica pròpia i capacitat per gestionar un o més sistemes públics de sanejament d'aigües residuals o en cas que no s'hagin constituït en ELA als Ens gestors.”

L'Agència finança no només les despeses d'inversió sinó també les d'explotació del servei. Així, l'article 55.1 del text refós disposa que l'Agència ha de garantir el finançament dels sistemes públics de sanejament mitjançant les corresponents atribució de recursos i regula en la lletra a) d'aquest apartat 1 com s'efectua els criteris de càlcul del cost directe d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta, distingint els cas en què aquest cost resulti de manera directa i especifica d'un procés selectiu de pública concurrència (art. 55.1.a.1) d'aquells en que no (art.55.1.a.2). En aquest darrer cas la Llei imposa un límit infranquejable que es que l'import que reconeix l'Agència per cost directe d'explotació és el certificat i validat l'exercici immediatament anterior.

Tal i com esposa l'informe justificatiu “ la previsió de l'article 55 del TRLMAC adreçada a cercar una major eficiència en l'assignació dels recursos públics està compromentent la prestació del servei de sanejament de les administracions sotmeses a l'apartat 1.a.2), en tant que comporta l'establiment d'un topall que resulta en un càlcul del cost directe d'explotació clarament insuficient per garantir el finançament dels costos reals.

Les actuals circumstàncies de mercat i l'increment generalitzat dels preus, l'acumulació de l'impacte de la inflació produeix una disminució gradual de la capacitat econòmica i d'actuació dels ens gestors subjectes al topall esmentat, la qual cosa pot comportar un greu perjudici a la qualitat i l'eficàcia de la prestació de sanejament.

Des de l'1 de gener de 2012 la variació acumulada de l'IPC ascendeix a un 25%. Concretament, la variació experimentada per l'IPC entre els mesos de maig de 2020 i maig de 2024 es concreta a Catalunya en un 19,7%. A més, es constata que l'increment del cost observat en les licitacions dels serveis d'operació realitzades per altres administracions presenten valors pròxims al 30% d'increment.

Tal i com s'ha exposat, l'actualització de l'increment del càlcul que es va aplicar l'any 2020 a través de la disposició addicional quarta va ser d'un 8,5%, el qual resulta a hores d'ara del tot insuficient vista la situació d'increment actual".

Davant d'una situació com la descrita es constata que el sistema públic de sanejament de les aigües residuals a Catalunya i les instal·lacions públiques de regeneració d'aigües residuals no ha escapat de l'impacte generat per l'increment de preus la qual cosa pot causar el seu col·lapse, tal i com explicita el referit informe. Així, raona que "atesa la limitació legal mencionada, resulta impossible en el moment present atribuir els recursos suficients a les administracions sotmeses a l'art. 55.1.a.2), la qual cosa pot comprometre de forma greu la prestació del servei públic de sanejament de les aigües residuals urbanes, amb els riscos associats a la salut i al medi ambient. Aquest increment del cost d'operació és especialment greu si es té en compte l'abast i les grans dimensions a les quals afecta l'aplicació de la limitació del finançament fixada en l'art. 55.1.a.2.

En aquest sentit, actualment hi ha 32 ens gestors afectats per les limitacions financeres derivades de l'article 55.1, la qual cosa afecta a un nombre significatiu de sistemes de sanejament que es troben impeditos per rebre el finançament suficient per la gestió de les seves infraestructures, concretament, 133 estacions depuradores d'aigües residuals

(mentre que el total del Parc EDAR actual és de 555). Per tant, aquesta situació afecta al mateix temps una porció important de la població de Catalunya, considerant que el funcionament d'aquests sistemes de sanejament comporta el tractament d'un nombre d'habitants equivalents, en l'any 2023, que ascendeix a 2.420.359.

A més de l'afecció a un gran nombre d'habitants, el col·lapse en el funcionament d'aquests sistemes impactaria greument en el medi ambient, tenint en compte que la majoria dels ens gestors afectats per aquestes limitacions operen sistemes ubicats en zones costaneres i properes a espais naturals protegits. A més, bona part d'aquests sistemes es troben en zones especialment afectades per la sequera, per la qual cosa resulta imprescindible i inajornable que el seu abocament es produeixi en les condicions adequades sense afectar la qualitat d'un recurs imprescindible com l'aigua, la qual cosa a dia d'avui no es pot garantir sense corregir el desequilibri econòmic dels esmentats ens gestors.

Així mateix, en determinats sistemes que aboquen a lleres especialment afectades per la sequera i a aquells que poden afectar posteriors captacions d'aigua per a ús de boca se'ls va demanar un esforç suplementari per a garantir la qualitat de les masses d'aigua i el subministrament d'aigua potable.

L'adequat tractament de les aigües residuals, a més, és requisit per tal de no frustrar les possibilitats de reutilització de l'aigua tractada i regenerada. Aquestes possibilitats d'ús d'aquesta aigua permeten alliberar aigua de millor qualitat per atendre a usos prioritaris i que requereixen d'una major qualitat com és l'aigua de consum humà i bany. L'aigua es un bé escàs que per la qual cosa no es pot malbaratar menys en un context de canvi climàtic”.

Pel que fa a la reutilització, l'informe justificatiu explica que el règim d'atribució de recursos de l'article 55 del TRLMAC és d'aplicació a les instal·lacions públiques de regeneració d'aigües residuals, d'acord amb l'article 55.bis del TRLMAC. I assenyala que “actualment, la principal infraestructura de regeneració afectada per aquesta

mesura és l'ERA del Prat de Llobregat. Aquesta instal·lació és essencial en la gestió de l'actual situació de sequera i per aquesta causa es troba en un règim de funcionament molt alt, atesa la necessitat d'incorporar el màxim de recurs alternatiu procedent de la regeneració en l'àmbit metropolità i millorar la garantia dels recursos hídrics existents. Aquesta instal·lació es gestiona per l'AMB mitjançant un sistema de gestió indirecta que no és de pública concurrència i per tant, es veu afectada per les limitacions establertes a l'article 55.1.a.2) del TRLMAC. Vista la importància d'assegurar el funcionament en màxim rendiment d'aquesta infraestructura, és necessari garantir el seu finançament adequat en funció dels costos reals derivats de la seva explotació”.

Així es conclou que “davant del context de l'acumulació de la inflació i de l'increment generalitzat dels preus, lligat a la limitació legal del finançament del cost de despesa directa d'explotació d'aquests sistemes, resulta imprescindible l'actualització d'aquest límit per tal d'evitar un greu perjudici al funcionament dels sistemes públics de sanejament. Tal i com s'ha exposat resulta evident la vinculació existent entre disposar dels fons indispensables per a la prestació eficient del servei i la seva insuficiència amb el corresponent col·lapse del servei i les correlatives conseqüències negatives per a la salut de les persones i del medi ambient.”

Es considera aquest raonament, transcrit del contingut en l'informe justificatiu que acompanya a la proposta normativa, com a justificació adequada de la concurrència de circumstàncies que justifiquen la necessitat d'adoptar la mesura normativa proposada. En concret, cal ressaltar que, en tractar-se d'un servei d'interès general ja que cobreix necessitats de tota la ciutadania i d'un servei essencial ja que no pot ser interromput precisament per l'afectació a tot el conjunt de la població, és necessari cercar mesures que permetin la continuïtat en la seva prestació. Ultra això, l'obligació de l'ACA de finançar les despeses d'explotació d'aquest servei deriva d'una norma amb rang de llei i, per tant, cal donar-ne compliment, si bé, en aquest cas, és necessari eliminar –si bé temporalment- el límit que la mateixa llei imposa pel que fa als costos a finançar.

El fet que la previsió normativa només vagi referida al supòsit regulat en l'article 55.1.a.2 i 55 bis. 2 del TRLMAC, es considera que respecta el principi de proporcionalitat entre la necessitat detectada i la mesura prevista en el projecte de Decret llei.

En el mateix sentit, també contribueix a la proporcionalitat de la mesura normativa la seva limitació temporal i quantitativa. Temporalment, l'increment del 15% es limita a l'exercici 2024 mentre que quantitativament va referit a l'import certificat i validat per l'Agència Catalana de l'Aigua com a despesa directa ordinària d'explotació per a l'exercici 2023. Aquesta referència a la despesa ordinària significa que en cap cas aquest increment del 15% opera sobre els imports resultants de l'aplicació del Decret llei 11/2022, de 30 d'agost.

Ultra el que s'ha exposat, en el present supòsit, el caràcter extraordinari i urgent de la situació deriva dels següents arguments també extrets de l'informe justificatiu **signat pel Director de l'ACA en data de juny de 2024 i que acompanya a la proposta**: "En el present supòsit, el caràcter extraordinari i excepcional de la situació deriva de:

a) La naturalesa del servei de sanejament en alta que compren la construcció, manteniment, conservació i explotació de les instal·lacions que integren el sistema públic de sanejament. Aquest servei és un servei bàsic i essencial, tal i com s'ha descrit anteriorment i està directament vinculat a la satisfacció de necessitats vitals de primer ordre, tant es així que l'Assemblea General de les Nacions Unides sancionés un dret humà a l'aigua i al sanejament l'any 2010 i que, mitjançant la Resolució A770/169, reconegués el dret a l'aigua i al sanejament com dos drets independents. Tot i que el sanejament de les aigües residuals és un dret de realització progressiva que es va satisfent amb la implantació del corresponent servei, el que no es justificable és la seva regressió i pèrdua del servei o el seu greu deteriorament per motius legals en la dotació econòmica, quan és un aspecte que materialment és superable amb la mesura proposada. Hi ha, doncs una necessitat absoluta com és assegurar el normal funcionament dels serveis públics, tal i com indica el Tribunal Constitucional.

b) L'Agència Catalana de l'Aigua disposa del mitjans econòmics propis, és a dir a càrrec exclusiu dels seus ingressos, suficients per efectuar l'atribució de recursos amb l'increment de càlcul que es proposa. Per acreditar aquest extrem, consta el certificat d'existència de crèdit de XXXX.

c) El perllongament la situació actualment existent amb les limitacions que resulten del tenor de l'article 55.1.a.2) del Text refós pertorben greument i poden arribar, fins i tot, a fer inviable econòmicament tant la prestació del servei de sanejament en alta com la regeneració d'aigües residuals, la qual cosa és contrària a l'interès públic.

d) La manca de l'aprovació dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya per l'exercici 2024, fet que ha impedit la possibilitat d'introduir la mesura de l'increment a través de la corresponent llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic. En aquest sentit, el desajust entre la regulació dels criteris de càlcul de l'atribució de recursos amb les limitacions econòmiques que estableix i la situació econòmica actual provoca que, en l'exercici present, es generi un risc greu en la prestació del servei de sanejament deguda la manca de recepció dels recursos econòmics necessaris".

Per tots aquests motius l'informe afirma que " cal assegurar-se que l'Agència Catalana de l'Aigua pugui garantir el finançament dels ens gestors amb un ajust a les necessitats reals de finançament, la qual cosa és indispensable per a la pròpia prestació del servei. La importància d'aquest servei públic del qual en depenen el nombre de sistemes i amb l'afecció a la població respectiva justifica una regulació normativa immediata.

La urgència de la regulació proposada deriva de la necessitat de dotar econòmicament unes despeses que s'han vist incrementades a causa de la inflació a valors sense precedents, i requereix una actuació immediata, la qual cosa no s'aconsegueix amb una tramitació parlamentària ordinària.

Els projectes de Llei abans de poder ser presentats al Parlament de Catalunya per la seva aprovació, encara que sigui pel procediment d'urgència, requereixen d'una

tramitació prèvia, tal i com resulta de l'article 36 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, que regula la iniciativa legislativa del Govern.

Per tant, s'acredita la concurrència del pressupòsit de fet habilitant a través de l'existència de l'element casual, consistent en l'impacte acumulat de la inflació i l'escalada dels preus de mercat, de l'element material com és la importància del servei de sanejament de les aigües residuals, la necessitat temporal d'actuar en l'exercici 2024 atesa la situació greu generada en el moment present, i la finalitat consistent en impedir la fallida del funcionament del servei i els impactes ambientals, socials i sanitaris que comportaria el col·lapse d'aquests sistemes.

A tot l'anterior, cal afegir que concorren els factors de transcendència social i econòmica del servei i de la seva incidència un l'objectiu de país com és la gestió pública i directa d'un servei essencial. Per tot l'exposat es conclou que resta fonamentada i justificada la concurrència del pressupòsit de fet habilitant requerit per l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia".

Es considera que aquests motius descrits en l'informe de **data de juny de 2024** justifiquen la concurrència del caràcter extraordinari i urgent de la mesura normativa proposada. Per tot l'exposat es conclou que resta fonamentada i justificada la concurrència del pressupòsit de fet habilitant requerit per l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia.

2. Pel que fa al segon aspecte a valorar, el relatiu a les competències autonòmiques per a aprovar aquest mesura, és necessari valorar si el seu contingut respecta els límits materials que l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia imposa al Govern de la Generalitat, en el sentit que resten excloses com a objecte de regulació dels decrets llei les matèries següents: la reforma de l'Estatut; les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic; la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets

reconeguts per l'Estatut (capítols I, II i III del títol I de l'EAC) i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya; i, finalment, el pressupost de la Generalitat.

A més, tampoc poden veure's afectats els límits materials de l'article 86.1 CE segons els quals la proposta no pot afectar l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans regulats en el títol I, el règim de les comunitats autònomes i el dret electoral general.

D'acord amb la doctrina del Consell de Garanties Estatutàries i la jurisprudència constitucional, aquesta limitació material no s'ha d'entendre de forma tan restrictiva que n'impedeixi l'ús del decret llei com a instrument normatiu idoni per regular i donar resposta a circumstàncies canviants de la nostra societat. Així, per exemple, mitjançant un Decret llei no es pot regular el règim general del dret, ni els aspectes essencials, si bé res no obsta a regular matèries que es relacionen amb els drets de la ciutadania si aquesta regulació no s'insereix de forma directa en el nucli del règim jurídic d'un dret estatutari o constitucional³.

L'article 62 EAC especifica les matèries que tenen naturalesa de desenvolupament bàsic i que, per tant, resten excloses de la regulació per decret llei.

Es constata que el contingut de la proposta que s'informa no afecta cap d'aquests àmbits materials expressament exclosos.

Cal afegir que, **d'acord amb el certificat d'existència de crèdit per atendre l'aplicació de la mesura** que acompanya a la proposta, es justifica la disponibilitat a

³ El TC sempre ha adoptat "una posició equilibrada que eviti les concepcions extremes, de manera que la clàusula restrictiva de l'article 86.1 de la CE (no podran afectar...) ha de ser interpretada de manera que ni redueixi a res el decret llei, que és instrument normatiu previst per la CE...ni permeti que per decret llei es reguli el règim general dels drets, deures i llibertats del Títol I" (STC 111/1983, FJ8 i STC 60/1986 FJ4).

càrrec dels pressupostos de l'Agència Catalana de l'Aigua per atendre a les atribucions de recursos de caràcter extraordinàries que contempla el projecte de Decret llei.

V. Congruència de les mesures amb la situació que cal superar

Un cop s'ha constatat que concorre el pressupòsit de fet habilitant exigít per la Constitució, l'Estatut i la Llei 13/2008, cal examinar si les mesures que conté el projecte de Decret Llei guarden una relació directa o de congruència amb la situació que es tracta de superar.

Respecte aquest extrem, la sentència 1/2012 del Tribunal Constitucional indica que aquesta connexió no s'ha d'identificar amb un control sobre l'oportunitat, eficàcia o bondat tècnica de les mesures adoptades sinó únicament l'existència d'un vincle raonable entre les dites mesures i la situació que exigeix l'acció normativa.

Constatat que concorre el pressupòsit de fet habilitant exigít per la Constitució, l'Estatut i la Llei 13/2008, cal examinar si la mesura que conté el projecte de Decret Llei guarda una relació directa o de congruència amb la situació que es tracta de superar (STC 1/2012). Tal i com s'estableix en aquesta sentència aquesta connexió de sentit no s'ha d'identificar amb un control sobre l'oportunitat, eficàcia o bondat tècnica de les mesures adoptades sinó únicament l'existència d'un vincle raonable entre les dites mesures i la situació que exigeix l'acció normativa.

L'article proposat de conformitat amb l'exposat disposa que l'Agència Catalana de l'Aigua ha de permetre que l'import de les atribucions de recursos en concepte de cost directe d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta en el supòsit regulat per a l'article 55.1.a.2 i l'import de les atribucions de recursos en concepte de cost directe d'explotació de les instal·lacions de regeneració d'aigües residuals en el mateix supòsit, per a l'exercici 2024 és el resultant d'incrementar en un 15% l'import certificat i

validat per l'Agència Catalana de l'Aigua com a despesa directa ordinària d'explotació per a l'exercici 2023

Certament, com s'ha indicat, i així resta acreditat, aquesta mesura té caràcter temporal i és proporcional perquè està acotada temporalment, únicament l'any 2024. També està limitada a uns supòsits en concret, tots aquells ens gestors on el cost del servei no resulti en la seva totalitat de manera directa i específica d'un procés selectiu de pública i que el referit increment del 15% opera respecte de la despesa ordinària i no respecte dels imports incrementats com a conseqüència de l'aplicació del decret llei 11/2022, de 30 d'agost.

També el seu caràcter és excepcional atès que resta emmarcada en un context d'escalada de preus i adreçada a minimitzar el seu impacte en el servei de sanejament d'aigües residuals en alta i de regeneració d'aigües residuals.

Es considera justificada l'entrada en vigor immediata de la mesura proposada i per tant del Decret llei que la incorpori atesa la necessitat de procedir a incrementar les atribucions de recursos per a finançar els increments en la despesa directa d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta i de les instal·lacions públiques de regeneració d'aigües residuals com a conseqüència de l'escalada de preus que ja estan essent suportades pels ens gestors amb el consegüent risc de fallida.

Aquesta proposta i projecte de Decret llei s'ajusta als requeriments de l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia i 38 de la Llei 13/2008 perquè la finalitat que justifica la norma és subvenir una necessitat concreta com és l'increment de preus que suporten els ens gestors dels sistemes públics de sanejament en alta i de les instal·lacions públiques de regeneració de les aigües residuals, la qual cosa requereix d'una reacció normativa en el termini més breu que el requerit per la via legislativa ordinària, inclosa la tramitació per urgència.

A la vista de tot l'exposat es pot concloure que el precepte i la disposició que integren el del Decret Llei són imprescindibles i són els mínims necessaris per tal que:

- a) L'Agència pugui efectuar aplicar aquest increment en les atribucions de recursos a la major brevetat possible, per evitar la greu pertorbació i fins i tot el col·lapse econòmic de determinats sistemes públics de sanejament i de determinades instal·lacions públiques de regeneració d'aigües residuals.
- b) Aquesta mesura normativa de caràcter immediat permet subvenir aquesta necessitat urgent i extraordinària sense afectar a la regularitat i continuïtat del servei que afecta a 133 sistemes públics de sanejament del total de 554 en servei i a una població equivalent de 2.420.359 M habitants/equivalent i pel que fa a les instal·lacions de regeneració, a l'ERA del Prat del Llobregat.

Així doncs, d'acord amb l'informe justificatiu es pot concloure que s'acompleix l'exigència de que hi hagi una relació de congruència i de sentit entre les mesures contingudes en el Decret Llei i la situació que cal afrontar sorgida arran de la crisi cuada per l'increment de l'energia elèctrica, els combustible si els reactius.

VI .Documentació i tramitació

El marc jurídic per a elaborar i tramitar decrets llei ve establert per l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

L'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, regula la tramitació, documentació i requisits que s'han de complir per tal que el Govern pugui aprovar un decret llei.

Així, la proposta de disposició s'ha iniciat a proposta del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, que és el competent per raó de la matèria i el Departament d'adscripció de l'Agència Catalana de l'Aigua.

L'expedient també incorpora l'informe que justifica la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa i certifica que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar i un certificat d'existència de crèdit.

Pel que fa a la tramitació del decret llei, s'ha de fer la comunicació prèvia a la Secretaria de Govern prevista a l'article 38.2 de la Llei 13/2008 del projecte de decret llei

L'exposició de motius del projecte de decret –per mandat de l'article 38 de la Llei 13/2008- h ha d'incorporar la justificació de la necessitat extraordinària i urgent de la proposta normativa.

En no tractar-se d'un projecte de llei ordinari, la tramitació d'un decret llei no requereix el compliment de les previsions que es contemplen a l'article 36.3 de la Llei 13/2008 sinó únicament les que es preveuen en l'apartat 3 de l'article 38. Per tant, no resulta preceptiva l'emissió dels informes que sí que ho serien en la tramitació ordinària d'un projecte de llei.

D'acord amb el que estableix l'article 8.1.b) del Reglament del Consell Tècnic del Govern, aprovat pel Decret 413/2011, de 13 de desembre, els projectes de decret llei no són objecte d'examen i deliberació del Consell Tècnic.

Finalment, un cop el Govern hagi aprovat el projecte de decret llei i s'hagi publicat en el DOGC, el Govern ho ha de comunicar al Parlament⁴, perquè n'acordi la convalidació o la derogació.⁵

Conclusions

En conseqüència, d'acord amb l'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, i amb l'article 4.1 a) de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, s'informa la iniciativa per tal que continuï la tramitació per a aprovació del Govern, publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i comunicació al Parlament, perquè n'acordi la convalidació o la derogació.

Barcelona,

Fecha: 2024.07.01

20:29:35 +02'00'

Imma Puigmulé Recasens

Advocada en cap

⁴ L'article 64.2 de l'EAC estableix que els decrets lleis resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat. La pràctica parlamentària ha interpretat el termini de 30 dies fixat a l'art. 64 de l'EAC com a dies hàbils (de dilluns a divendres, d'acord amb el que preveu l'article 102 del RPC).

⁵ El Reglament del Parlament, estableix en l'article 158 que el debat i la votació sobre la validació o derogació d'un decret llei, s'ha de fer en el Ple del Parlament o en la Diputació Permanent, i que la inclusió en l'ordre del dia d'una sessió es pot fer tan aviat com hagi estat publicat en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. L'acord de validació o derogació ha d'ésser publicat, al seu torn, en el Diari oficial de la Generalitat de Catalunya.

Ordre d'inserció al DOGC per a iniciatives aprovades pel Govern (expedient SIG)

Dades del subjecte ordenant ¹

Nom
Josep

Cognoms
Vidal i Fàbrega

Càrrec
Secretari general

Departament impulsor
Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Expedient SIG
SIG24ACC0962

Objecte

D'acord amb l'art. 12 del Decret 152/2020, de 29 de desembre, pel qual es regula el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, ORDENO la inserció al DOGC del document següent:

- DECRET LLEI /2024, de 2 de juliol, pel qual s'adopten mesures urgents en matèries de finançament dels sistemes públics de sanejament i de regeneració d'aigües residuals, de serveis socials, i d'òrgans de gestió de l'Institut Català de la Salut.

SOL·LICITO:

☒ La publicació en el termini ordinari de dos dies hàbils a comptar de l'endemà de la data d'aprovació del Govern, d'acord amb l'article 14.2 del Decret 152/2020, de 29 de desembre.

☐ Altres supòsits (veieu nota al peu) ²

Data de publicació

Justificació

Informació requerida per l'EADOP

El document, respecte del qual s'ordena la inserció en el DOGC, té caràcter: (Camp obligatori)

☒ Normatiu ☐ No normatiu

Signatura

¹ D'acord amb l'article 13 del Decret 152/2020, de 29 de desembre: "13.1 La facultat per ordenar la inserció al DOGC dels documents de l'Administració de la Generalitat de Catalunya correspon indistintament a la persona titular del departament que els impulsi, o la persona titular de la secretaria general o de la secretaria sectorial del departament impulsor, o a les persones que estiguin autoritzades per les anteriors.

² D'acord amb l'article 14.2 del Decret 152/2020, de 29 de desembre: "Els documents que aprovi el Govern i es trametin al DOGC per a la seva publicació es publiquen en el termini ordinari de dos dies hàbils a comptar de l'endemà de la data d'aprovació del Govern, llevat que en l'ordre d'inserció es justifiqui un termini diferent".

Adicionalment, d'acord amb l'article 7.5 de la Llei 2/2007, del 5 de juny, del *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, la publicació de documents en el DOGC s'ha de fer en el termini màxim de 10 dies des de la recepció de l'ordre d'inserció.

Informació bàsica sobre protecció de dades del tractament "Gestió d'ordres d'inserció al DOGC"

Responsable del tractament: Entitat Autònoma del *Diari Oficial* i de Publicacions

Finalitat del tractament: gestió administrativa, comptable i fiscal de les ordres d'inserció de documents al DOGC i gestió del registre d'autoritats i personal facultat per trametre-les

Legitimació: missió realitzada en interès públic d'acord amb la Llei 2/2007, del 5 de juny, del *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*

Persones destinàries: les dades es comunicaran a les persones encarregades de tractament que proveeixen els serveis TIC per compte del responsable del tractament. Les dades no es comunicaran a altres categories de persones destinàries, excepte en els casos previstos per la llei

Drets de les persones interessades: podeu sol·licitar l'accés i la rectificació de les vostres dades, així com la supressió o la limitació del tractament quan sigui procedent. Procediment per exercir els vostres drets a la [pàgina web de l'EADOP](#)

Informació addicional: [enllaç](#)

Generalitat de Catalunya
Departament d'Acció Climàtica,
Alimentació i Agenda Rural
Secretaria General

PARLAMENT DE CATALUNYA	
REGISTRE GENERAL	
00003	4.07.24 000230
NUM. DE FULL	NUM. D'ENTRADA

Josep Vidal Fàbrega, secretari general del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

CERTIFICO

Que és conforme la documentació que forma part de l'expedient del Decret llei 7/2024, de 2 de juliol, pel qual s'adopten mesures urgents en matèries de finançament dels sistemes públics de sanejament i de regeneració d'aigües residuals, i de serveis socials.

I, perquè consti, signo aquest certificat.

Document signat digitalment per:
Josep Vidal Fabrega (03/07/2024 12:34 CEST)

Gran Via de les Corts Catalanes, 612-614
08007 Barcelona
Telèfon: 93 304 67 00
Fax: 93 304 67 01